Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

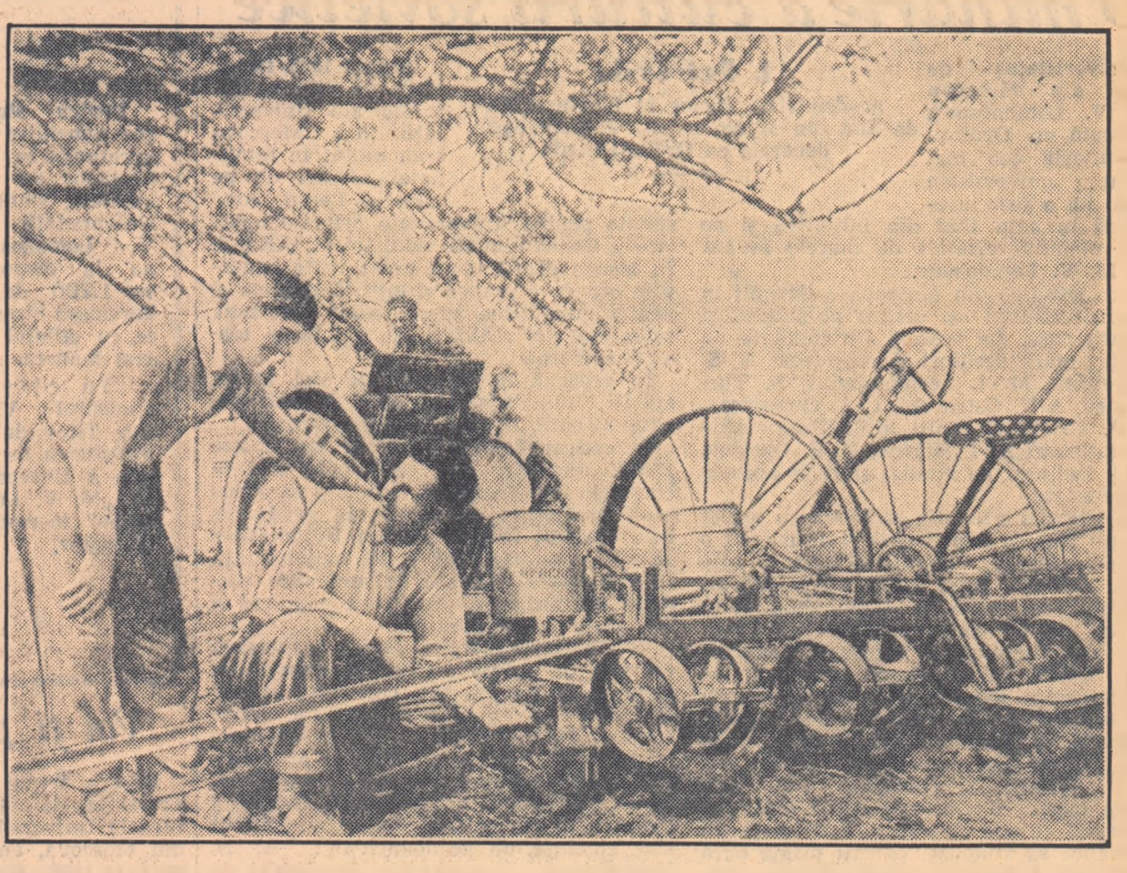
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1872 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 7 mai 1955

Să extindem suprafețele cultivate cu porumb

O recoltă bogată de porumb doresc să obțină și colectiviștii din Găiseanca-Galați. Tocmai de aceea, au muncit cu rîvnă ca semănatul porumbului să fie făcut în timpul prielnic. Acum ei însămînțează ultimele hectare. Nu-i vorbă, i-au ajutat și tinerii mecanizatori de la S.M.T. Făurei. Chiar de la început au lucrat pe ogoarele gospodăriei cu o mașină sovietică de însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat — „S.Ș. 6A".

În fotografie: mașina pornește într-o nouă tură. In urmă, colectiviștii Vasile Bardaș și Ion Banu verifică calitatea lucrării. Iată-i numărînd boabele de porumb dintr-un cuib.

Fruntașii din Deda

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Deși țăranii muncitori din raionul Toplița n-au ieșit la însămînțări decît cu cîteva zile în urmă — aceasta din cauza condițiilor climaterice nefavorabile — ei au reușit totuși să obțină rezultate frumoase pînă acum. Folosind cu chibzuință timpul prielnic și întreaga capacitate de lucru a atelajelor existente în raion, ei au însămînțat pînă la 4 mai peste 68,4 la sută din plan. Acum, țăranii muncitori din raion grăbesc însămînțatul porumbului și, totodată, lărgesc suprafața destinată acestei culturi, reînsămînțînd — cu porumb — suprafețele cultivate cu alte culturi care n-au putut fi făcute la timp optim.

Rezultatele obținute la însămînțări se datoresc desfășurării largi a întrecerii patriotice între țăranii muncitori din comunele raionului. Chemarea a pornit de la cei din comuna Deda. Fruntași la însămînțări pe raion sînt tot țăranii muncitori din Deda. Ei au luptat ca comuna lor să fie pe locul de frunte în întrecere iar munca le-a fost răsplătită. Pînă la 3 mai, țăranii muncitori din Deda — inițiatorii întrecerii patriotice — au realizat 99 la sută din planul de însămînțări. Mulți țărani muncitori — ca Pascan Ioan, Mihalas Gavril și alții — au terminat în întregime însămînțările. Dar pentru ca comuna lor să păstreze locul de cinste în întrecere, cei care au terminat însămînțările îi ajută și pe cei rămași mai în urmă la însămînțat, dar mai ales pe cei fără atelaje.

Pentru a termina însămînțatul porumbului în timp cît mai scurt, țăranii muncitori din Deda au folosit din plin întreaga capacitate de lucru a atelajelor existente în comună. Astfel, în zilele de 28—30 aprilie, țăranii muncitori au ieșit la munca cîmpului cu cîte 206 atelaje din cele 213 existente. Muncind cu multă însuflețire, ei au depășit, zilnic, cu 8 hectare ritmul planificat.

Și în alte comune însămînțatul porumbului se desfășoară cu intensitate. La Rușii Munți, de pildă, însămînțările s-au executat în proporție de 94,1 la sută, la Filea de 91,7 la sută etc.

Tinerii țărani muncitori în frunte cu utemiștii, dau și ei un sprijin de seamă la însămînțatul porumbului în cît mai scurt timp și la însămînțarea fiecărui petec de pămînt. Astfel, în comuna Gălăuțaș primii care au terminat în întregime însămînțările au fost utemiștii Nicolae Rugină, Dumitru Rugină și alții.

Pe noi terenuri

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). Muncitorii din gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești, străduindu-se să obțină o recoltă îmbelșugată, zoresc însămînțatul porumbului.

Folosind din plin timpul prielnic și întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria de stat din Ceptura, mobilizați de organizația de partid, au terminat însămînțatul suprafeței planificate cu porumb. Totodată ei au pornit să extindă cultura porumbului, însămînțînd și suprafața cultivată cu grîu de toamnă compromis din cauza ploilor abundente, tot cu porumb. La fel au făcut și muncitorii și tehnicienii de la gospodăria de stat din Bilciurești. Ei au identificat multe din suprafețele cu grîu de toamnă compromise și suprafețe ce nu au putut fi însămînțate în prima urgență din cauza apei ce a băltit în această perioadă și au hotărît să le însămînțeze cu porumb.

In cuiburi așezate în pătrat

ARAD (de la corespondentul nostru). — În ultima vreme, în regiunea Arad, însămînțările se desfășoară în ritm tot mai intens. Folosind din plin timpul prielnic și întreaga capacitate de lucru a atelajelor, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii au obținut, în ultimele zile, succese de seamă în ce privește însămînțatul porumbului.

Fruntași pe regiune la însămînțări sînt țăranii muncitori din comuna Șandra, raionul Sînicolaul Mare. Ei au reușit ca, în ziua de 2 mai, să însămînțeze ultimile hectare cu porumb, terminînd astfel în întregime însămînțările din primăvara aceasta. De asemenea, colectiviștii din numeroase comune — Nerău, Bulgăraș, Altringen, Olari, Felnac etc. — desfășurînd larg întrecerea socialistă, au terminat însămînțatul porumbului. O mare parte din suprafețe au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat. Pînă de curînd, în întreaga regiune, au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat peste 5.730 hectare cu porumb.

În unele locuri unde culturile au fost însămînțate în timpul optim, au început lucrările de întreținere a culturilor prășitoare. Astfel, colectiviștii din comuna Tudor Vladimirescu au ieșit la prășitul sfeclei de zahăr, obținînd realizări frumoase chiar din primele zile.

Invățînd din experiența anului trecut

Anul trecut, membrii gospodăriei agricole colective „Partizanul Roșu" din Curteni, Regiunea Autonomă Maghiară, au recoltat în medie 3800 kg. porumb știuleți la hectar, iar de pe una din parcele au recoltat 5.800 kg porumb știuleți la hectar.

Anul acesta, colectiviștii din Curteni au dat o mare atenție culturii porumbului, care le-a adus anul trecut mari venituri și le-a îngăduit să crească mai multe vite, atît în gospodăria colectivă cît și în cele personale Din primele zile bune de lucru ei au pornit cu toate forțele la însămînțat, astfel că în scurt timp au însămînțat 72 hectare cu porumb.

Membrii colectivei din Curteni vor extinde anul acesta și suprafețele însămînțate cu sămînță hibridă de porumb. Anul trecut, ei au recoltat 9600 kg. porumb știuleți la hectar de pe lotul experimental însămînțat cu porumb hibrid. Incurajați de această realizare, colectiviștii vor însămînța, anul acesta, cu sămînță hibridă de porumb 4 hectare din terenul gospodăriei. Recolta pe care o vor obține de pe acest lot va asigura gospodăriei cantitatea de sămînță hibridă necesară cultivării în anul viitor a întregii suprafețe destinată culturii porumbului.

In două zile au însămînțat 400 hectare

Muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat „Brateș" muncesc cu sîrguință pentru a termina lucrările agricole de primăvară. S-a acordat o deosebită atenție respectării regulilor agrotehnice și calității lucrărilor, terminîndu-se însămînțările din epoca I-a.

Timpul prielnic din ultimile zile a dat posibilitatea să se continuie lucrările. Numai în două zile au fost însămînțate cu porumb aproape 400 hectare. Brigada de tractoriști condusă de Blîndu Costică a reușit să fie fruntașă. S-au evidențiat și tractoriștii Tănase Gheorghe și Palade Stavăr.

(Din ziarul „Viață Nouă"-Galați)

Pentru victoria cincinalului

ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ se desfășoară acum, în cadrul întrecerii socialiste, lupta pentru îndeplinirea în bune condițiuni a sarcinilor planului cincinal. Oamenii muncii din patria noastră știu că dezvoltarea continuă a industriei grele și, pe baza ei, ridicarea producției agricole și a industriei producătoare de bunuri de consum popular constituie în momentul de față sarcini principale.

Acest lucru l-au înțeles printre primele numeroase colective de întreprinderi din industria metalurgică și industria producătoare de bunuri de consum popular. În anii cincinalului, clasa noastră muncitoare muncind cu însuflețire a obținut rezultate deosebite. Industria petroliferă a țării noastre s-a apropiat încă în 1954 de nivelul ultimului an al cincinalului, industria chimică a înfăptuit în trimestrul I, la producția globală, planul cincinal, iar industria constructoare de mașini și industria electrotehnică realizează în cursul acestui trimestru prevederile din planul cincinal. Exemplul constructorilor de tractoare din Orașul Stalin, care din îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor primului cincinal și-au făcut o datorie de onoare, a fost urmată de un număr mereu crescînd de întreprinderi din ramurile industriei grele, ale industriei alimentare, ale industriei de îmbrăcăminte și încălțăminte, ca și din alte ramuri industriale, care în preajma marii sărbători de 1 Mai au depășit cifra de 200.

Îndeplinirea cu succes a sarcinilor de plan a făcut posibilă desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartelă și rații iar recent reducerea prețurilor cu amănuntul a unor mărfuri industriale și alimentare și a tarifelor de spectacole.

În întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 1 Mai, oamenii muncii au obținut noi și însemnate succese. Ele se datoresc în mare parte faptului că organizațiile sindicale cu sprijinul U.T.M.-ului organizează cu succes întrecerea socialistă.

Chemările Comitetului Central al P.M.R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1955 au însuflețit și mai mult oamenii muncii din patria noastră. Și acum, în zilele care urmează măreței sărbători a solidarității oamenilor muncii de pretutindeni chemarea: **Oameni ai muncii din industrie! Să răspundem larg, să ne însușim și să aplicăm experiența înaintată sovietică și a fruntașilor noștri în folosirea tehnicii noi, izvor nesecat de sporire a productivității muncii!** este deosebit de actuală.

Consecvent învățăturii marxist-leniniste, partidul nostru, învățînd din experiența glorioasului partid comunist al Uniunii Sovietice, va continua să ducă aceeași politică de dezvoltare a industriei grele, cu pivotul său, industria constructoare de mașini.

Productivitatea muncii influențează aproape toți indicii de plan. Pentru aceasta, în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a cincinalului, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. au datoria să ducă în așa fel munca politică în rîndurile tineretului încît fiecare tînăr muncitor să se simtă angajat în lupta pentru economisirea fiecărui gram de materie primă și în special a metalului, pentru lichidarea timpilor neproductivi, pentru folosirea din plin a mașinilor și aplicarea metodelor de lucru avansate — căi sigure ce duc la creșterea considerabilă a productivității muncii.

Experiența întreprinderilor fruntașe a dovedit că sarcinile primului cincinal pot fi îndeplinite înainte de termen. Pe lîngă ceilalți factori, munca politică susținută și cu conținut poate da un aport însemnat acestei cauze.

Partidul ne învață că principalul în întrecerea socialistă constă în ridicarea tuturor muncitorilor la nivelul celor mai buni, în așa fel ca în întrecere să se formeze un avînt general. Deosebit de prețioasă în această direcție este acțiunea grupei sindicale nr. 19 de la fabrica „21 Decembrie" din Capitală de ridicare a tuturor muncitorilor în rîndul celor mai buni.

In fabricile și uzinele noastre lucrează un mare număr de muncitori tineri. Pentru ca ei să își dea din plin contribuția la marea bătălie pașnică în care este antrenată întreaga noastră clasă muncitoare, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. au datoria ca, în colaborare cu organele sindicale, sub conducerea organizațiilor de partid, să promoveze în munca tinerilor noul, să-i facă să se pătrundă de importanța însușirii metodelor avansate sovietice ca și a experienței pozitive a muncitorilor noștri fruntași. Ducînd o muncă politică susținută, întrebuințînd mijloacele agitatorice de care dispun, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. vor face ca tineretul să se situeze în primele rînduri ale întrecerii, în primele rînduri ale celor ce luptă cu elan creator pentru îndeplinirea întocmai și înainte de termen a sarcinilor primului cincinal.

In aceste zile în întreprinderile noastre au loc consfătuiri de producție. Este de datoria comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. ca în colaborare cu organele sindicale să antreneze tineretul în întrecere, să-l sprijine în luarea și ducerea la bun sfîrșit a angajamentelor.

Adunările organizațiilor de bază U.T.M., stațiile de radio-amplificare, gazetele de perete pot sprijini pe tineri și pot să-i însuflețească în muncă. Schimburile de experiență între muncitori cu o rodnică activitate în producție și tineri și, în cele din urmă, aplicarea în practică a celor desprinse de aici, vor face ca tineretul muncitor să fie factor activ în creșterea continuă a producției. In sprijinirea organizațiilor sindicale, privind desfășurarea întrecerii socialiste precum și antrenarea în cadrul ei a tineretului, organizațiile de bază U.T.M. au datoria să ducă muncă politică de așa natură încît fiecărui tînăr să-i fie clare obiectivele întrecerii. Ele au datoria de a munci în așa fel încît tinerii să cunoască concret sarcinile ce le stau în față, dîndu-și în felul acesta aportul lor la sporirea permanentă a producției și productivității muncii. Comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. le revine de asemenea sarcina de a înarma tineretul cu cunoștințele necesare privind componența prețului de cost, ca ei să cunoască în amănunțime valoarea contribuției lor în această direcție.

Brigăzile și posturile utemiste de control, atît cele existente cît și cele noi înființate, trebuie să se bucure atît de atenția comitetelor U.T.M. cît și a organelor sindicale. Ele trebuiesc înființate pe baze reale și să se sprijine în permanență pe conlucrarea între tineri și vîrstnici. Tineretul poate învăța de la muncitorii vîrstnici lucruri folositoare.

Sub conducerea organizațiilor de partid comitetele organizațiilor de bază U.T.M. sînt chemate să-și dea aportul la îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor pe care construirea socialismului în patria noastră le pune în fața întregii noastre clase muncitoare.

Tineri și tinere! Îndeplinirea sarcinilor pe care partidul și guvernul le-au trasat va face posibilă creșterea necontenită a nivelului de trai al celor ce muncesc, va face ca țara noastră să fie mai bogată, mai puternică. Cu aceste gînduri în inimă să desfășurăm tot mai larg steagul întrecerii socialiste, în lupta pentru victoria primului plan cincinal.

Plecarea la Berlin a delegației guvernamentale a R. P. R.

La 6 mai a părăsit Capitala, plecînd spre Berlin, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care va participa la sărbătorirea a 10 ani de la eliberarea Germaniei de către Armata Sovietică.

Delegația este alcătuită din tovarășii: Constantin Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale, Anton Vlădoiu, ministrul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Din delegație mai face parte ambasadorul R.P.R. în R. D. Germană, Gh. Stoica.

La plecare, membrii delegației au fost salutați de tovarășii: Miron Constantinescu, Al. Sencovici, M. Oprișan, N. Cioroiu, St. Cruceru și alții.

A fost de față W. Eggerath, ambasadorul R. D. Germane la București.

Plecarea la Praga a delegației guvernamentale a R. P. R.

În după amiaza zilei de 6 mai a părăsit Capitala, plecînd spre Praga, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care va participa la sărbătorirea a 10 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de către Armata Sovietică.

Delegația guvernamentală este alcătuită din tovarășii I. Chișinevschi, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gh. Hossu, ministrul Construcțiilor, Ioan Cotoț, prim secretar al Comitetului regional Hunedoara al P.M.R.

Din delegație face parte și ambasadorul R.P.R. în R. Cehoslovacă, Ion Nistor.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de tovarășii Chivu Stoica, I. Fazekaș, S. Bughici, Marcel Popescu și alții.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R. Cehoslovace la București în frunte cu ambasadorul J. Šedivy.

Semnarea unui acord comercial și de plăți între R. Cehoslovacă și R.P.R.

În urma tratativelor duse între delegațiile guvernamentale ale Republicii Cehoslovace și Republicii Populare Romîne, a fost semnat la 5 mai 1955, la Praga, acordul comercial și de plăți între Republica Cehoslovacă și Republica Populară Romînă pe anul 1955.

În cadrul acestui acord Republica Cehoslovacă va livra: laminate de oțel, material tubular, chimicale și medicamente, cocs, mașini, piese de schimb diferite, mărfuri de larg consum, precum și alte mărfuri.

Republica Populară Romînă va livra: produse ale industriei petrolifere și miniere, produse ale industriei lemnului, chimicale, produse agricole, motoare, piese și utilaj petrolifer, mărfuri de larg consum, precum și alte mărfuri.

Tratativele au fost duse într-o atmosferă de înțelegere și ajutor reciproc.

Livrările reciproce de mărfuri contribuie la o mai rapidă dezvoltare a economiei ambelor țări, servesc la ridicarea nivelului de trai și la adîncirea prieteniei între cele două țări.

Acordul comercial și de plăți a fost semnat din partea Republicii Cehoslovace de către R. Dvorak, ministrul Comerțului Exterior și din partea Republicii Populare Romîne de către Valentin Steriopol, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior.

(Agerpres)

Însemnări — „IN AGRICULTURĂ..."

„Moș" Rădulescu își face cu multă răbdare și pricepere frizura în fața oglinzii. Pieptenele e cam știrb, părul a albit pe la tîmple — dar asta nu înseamnă că frizura n-o să iasă grozav, că n-o să frîngă inimile unor persoane mai sentimentale — deși, departe-i de dînsul gîndul acesta. Hainele nu sînt îndeajuns de călcate, dar peria le-a scăpat de orice firicel de praf. „Moș" Rădulescu Vasile merge astăzi acasă, la București, să-și vadă soția. S-au despărțit de mai bine de o lună de zile. El a plecat „în agricultură", cum se spune, la un S.M.T. din Dobrogea. Înainte lucra la fabrica „Viitorul" din București. În seara aceea, cînd i-a adus vestea „moș" Rădulescu a venit mai tîrziu acasă, dar s-a purtat cît se poate de delicat cu ea, i-a făcut cadou un carton cu prăjituri încît și dînsa s-a mirat.

— Da-ce-i cu tine, ai făcut vreo ispravă de seamă de ești așa de curtenitor ca un mire în ajunul nunții ?

— N-am făcut nici o vitejie, dar vreau s-o fac. Numai tu să fii de-o părere cu mine. Ce zici ?

— Spune, și-o să vedem.

— Uite... eu vreau să plec într-un S.M.T., în Dobrogea. Mai pleacă încă trei tovarăși. Mergem să-i ajutăm la reparații.

Bătrîna îl privi cîteva clipe în ochi, surprinsă.

— Ce ți-a venit așa dintr-o dată ? Nu-s alții mai tineri ?

— Parcă eu sînt grozav de bătrîn ! M-au întrebat dacă vreau să merg. Și eu am zis, da. Trebuie să mă duc.

— Și eu să rămîn singură?

— O să rămîi. O să vin de două ori pe lună acasă.

Peste cîteva zile a plecat. Pe peronul Gării de nord, printre mîinile care fluturau a „drum bun", era și a soției mecanicului Rădulescu Vasile.

...A trecut vremea de iarnă, au trecut zilele reparațiilor, a început campania de primăvară și toate tractoarele lucrează din plin. Nu s-a stricat nici unul. Mîinile pricepute ale muncitorilor veniți din uzină le-au pipăit pulsul fiecăruia și le-au vindecat cu un meșteșug neîntrecut. Prin mîna lui „moș" Rădulescu au trecut aproape toate tractoarele. În păcănitul regulat, puternic și sănătos al fiecărui motor bate și o svîcnire a inimii sale. Să nu se strice nici un tractor, fiecare bob să încolțească la vreme, fiecare spic să fie mai greu, mai bogat...

„Moș" Rădulescu și-a terminat pregătirile. Într-o valijoară și-a pus rufele care trebuiau spălate să le ducă acasă. Asta o s-o bucure pe bătrîna. Ea simte totdeauna nevoia să facă ceva pentru el — un lucru ori cît de neînsemnat ar fi. Ieși în curtea stațiunii și se porni spre gară.

— „Moș" Rădulescule, îl strigă din urmă Otves Gheorghe, un bărbat puternic și negricios la față, tovarăș de-al său din fabrică. — Pleci la gară ?

— Da. Mă duc. Mai e nițel pînă la tren.

Otves tăcu cîteva clipe privindu-l înfățișarea, gîndindu-se.

— S-a defectat un tractor la Valea Dacilor. Credeam că poți să mergi dumneata să vezi ce are...

Rădulescu stătu și el cîteva clipe pe gînduri, apoi clătină din cap.

— Dacă s-a stricat trebuie să vedem ce are. Nu putem să-l lăsăm să stea așa. O să mă duc acolo.

S-a îmbrăcat cu hainele de lucru și a plecat spre Valea Dacilor, cale de 12 km. Era vreme urîtă, noroaie clisoase pînă la genunchi... „Moș" Rădulescu a ajuns la brigadă, a reparat tractorul și s-a întors la stațiune la ora 10 noaptea. Oamenii dormeau. Se așeză pe pat obosit. Bătrîna l-o fi așteptat, s-o fi supărat pe dînsul. Îi scrisese c-o să vină. Nu-i nimic. Cînd o merge acasă, o să-i spună care-a fost pricina. Nu putea să lase un tractor pe brazdă stricat pentru ca să meargă acasă. Nu. Asta nu se putea. Cît despre supărarea ei — o să treacă...

ION BAIEȘU

LA MOARTEA LUI GEORGE ENESCU

Eminentul dascăl al generației noastre de muzicieni

Hilda Jerea
compozitoare — laureată a Premiului de Stat

S-a stins din viață marele artist, George Enescu, care a trezit prin cîntecul său înalte sentimente în sufletele atîtor oameni ce l-au iubit și i-au ascultat cu însuflețire versul muzical.

Enescu ! Compozitor, dirijor, violonist, pianist, pedagog, sprijinitor al dezvoltării școlii muzicale naționale și animator al vieții muzicale. Cu cîtă bogăție omenească a putut înzestra natura și viața pe acest mare artist! Cîtă putere de dăruire pentru oameni, ce muncă entuziastă și neobosită pentru a putea turna în forme măiestre simțămintele de bucurie și de durere ale unui artist care a crescut în mijlocul poporului său și căruia i-a dedicat întregul său geniu creator !

De la primele sale lucrări din tinerețe și pînă la cele de maturitate, Enescu se dovedește a fi legat prin mii de fire de folclorul muzical al poporului nostru, ceea ce a dus faima atîtor minunate compoziții, nu numai în patria noastră, dar și dincolo de hotarele ei.

Pentru poporul nostru, ca și pentru toți cei care au avut vreodată fericirea să-l audă, amintirea marelui Enescu va rămîne neștearsă.

Pildă grăitoare pentru fiecare muzician, va rămîne viața și activitatea însuflețită a maestrului, care pînă la apusul vieții a muncit fără odihnă, dăruind cu noblețe sufletească și cu generozitatea ce-l caracterizau, atîtea prețioase învățăminte muzicienilor mai vîrstnici sau mai tineri din jurul său.

Nemuritoare va rămîne în inimile noastre imaginea caldă a celui care reprezintă pentru generația noastră de muzicieni, cel mai mare dascăl.

O minunată muzică închinată patriei și poporului

Mircea Basarab
dirijor permanent al Filarmonicii de Stat „George Enescu" din București

Cu iuțeala fulgerului s-a răspîndit vestea că inima generoasă, plină de avînt și dragoste de oameni a unuia din fiii cei mai de seamă ai poporului nostru, George Enescu a încetat să mai bată. S-a stins departe de țara pe care a iubit-o atît de mult, pe care a cîntat-o cu toată căldura și căreia i-a închinat o viață de muncă încordată. Dar gîndul său pînă în ultima clipă a fost îndreptat către holdele aurii, către pădurile înverzite și cerul albastru al patriei sale.

Drumul străbătut de George Enescu a fost urcușul greu al biruințelor omului de geniu. Cu răbdare a muncit din fragedă copilărie, iar talentul său ieșit din comun, de-o complexitate deosebită, a fost dublat de o putere de muncă supraomenească.

Cît de mult prețuia marele muzician munca pe care a ridicat-o la rangul de virtute se oglindește în propriile lui cuvinte : „odihnește-te de muncă prin muncă".

Interpretările violonistului sau ale dirijorului George Enescu purtau în ele claritatea și echilibrul perfecțiunii clasice, pline de lumină și de-o duioșie specifică marelui artist, în sufletul căruia se topeau laolaltă vioiciunea și însuflețirea jocurilor cu timiditatea și nostalgia cîntecului de dor auzit pe plaiurile țării noastre.

În muzica romînească, creația lui George Enescu este piatră de hotar. De la primele începuturi el își manifesta interesul și dragostea pentru cîntecul patriei. În compozițiile sale el a înmănunchiat cele mai nobile trăsături sufletești ale poporului nostru, redîndu-le cu măiestria și plinătatea de simțire caracteristice geniului.

Enescu a dăruit muzicii patriei sale un loc de cinste pe care l-a cîștigat pentru ea, după o viață de muncă fără preget, în care a servit arta cu abnegație, iar marile biruinți i le-a închinat cu modestia-i ce va rămîne proverbială.

Moartea maestrului George Enescu reprezintă o pierdere grea nu numai pentru țara noastră. Omenirea întreagă pierde una din personalitățile muzicale cele mai covîrșitoare ale epocii noastre.

Strunele care au încîntat pe atîția decenii de-a rîndul, au tăcut, lumina ochilor ce au căutat cu atîta bunătate în jur, s-a stins. Dar figura simbolică a marelui George Enescu veghează la drumul larg deschis în viitor muzicii romînești. Inima lui vibrîndă o vom simți cum bate ori de cîte ori în sălile de concert vor răsuna nepieritoarele rapsodii, suite și întreaga sa muzică, prinos de recunoștință adus de el pămîntului pe care s-a născut.

Depunerea unor coroane la catafalcul lui George Enescu de către ministrul R. P. R. la Paris

PARIS — În ziua de 6 mai la ora 13,30, ministrul Republicii Populare Romîne la Paris, Ion Drînceanu, însoțit de principalii săi colaboratori, au depus la catafalcul lui George Enescu o coroană din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne.

Au fost depuse de asemenea coroane din partea Academiei Republicii Populare Romîne, a Uniunii Compozitorilor din Republica Populară Romînă și a legației Republicii Populare Romîne la Paris.

(Agerpres)

200 de ani de la înființarea Universității „M. V. Lomonosov" din Moscova

* *

O mîndrie a culturii sovietice

I. Petrovski
academician, rector al Universității de Stat din Moscova „M. V. Lomonosov" decorată cu Ordinul Lenin

Universitatea de Stat din Moscova „M. V. Lomonosov", decorată cu Ordinul Lenin, este cea mai veche universitate rusă. Ea a fost întemeiată în anul 1755 din inițiativa și pe baza planului alcătuit de marele savant rus M. V. Lomonosov.

Universitatea din Moscova a devenit în decursul istoriei un centru al științei și culturii ruse. La această Universitate au învățat marii scriitori și poeți ruși A. S. Griboedov, M. I. Lermontov, I. S. Turgheniev, A. N. Ostrovski, I. A. Goncearov, A. P. Cehov și mulți alții. Democrații-revoluționari A. I. Herțen, N. P. Ogariov, V. G. Belinski au studiat și ei la această Universitate.

La Universitatea din Moscova au lucrat savanți ruși de frunte care și-au cucerit o glorie mondială. Printre aceștia se află N. E. Jukovski, care a pus bazele aerodinamicii moderne, S. A. Ceaplîghin, care a creat aerodinamica vitezelor apropiate de viteza sunetului. Valorosul fizician P. N. Lebedev a descoperit presiunea luminii asupra gazelor și a corpurilor solide și a determinat mărimea acestei presiuni, V. V. Markovnikov a pus bazele studiului chimiei petrolului. Elevul său N. D. Zelinski a continuat mai tîrziu aceste lucrări și a creat o mare școală în domeniul chimiei organice. I. M. Secenov a început să studieze, pentru prima oară în știință, procesele psihice de pe pozițiile fiziologiei, adică a pus bazele studiului materialist al fenomenelor psihice. K. A. Timiriazev a cercetat procesul de asimilare a luminii de către plante. D. N. Anucin a creat la Universitate un muzeu antropologic și a pus bazele școlii de geografie. V. I. Bernadski a pus bazele noii științe — geochimia — știință cu privire la legile răspîndirii elementelor chimice în scoarța pămîntului.

Din inițiativa oamenilor de știință ai Universității, la Moscova au fost create mari instituții științifice: Muzeul Politehnic, Muzeul de Istorie, Muzeul de arte plastice „A. S. Pușkin" și altele. Pe lîngă Universitate funcționează cu succes Muzeul Zoologic, Muzeul Antropologic, Grădina Botanică de pe colinele Lenin, care ocupă în prezent o suprafață de 42 hectare.

In timpul țarismului, Universitatea din Moscova a fost centrul studențimii cu concepții democratice. Aproape o treime din toți membrii organizațiilor revoluționare secrete care au organizat în decembrie 1825 răscoala împotriva autocrației țariste, au învățat la Universitate. Prin 1830 au existat la Universitate cercuri studențești secrete în cadrul cărora se studia literatura interzisă la Moscova. Unul din aceste cercuri era vestitul cerc condus de Herțen și Ogariov.

Mișcarea revoluționară a studenților Universității s-a dezvoltat în mod deosebit la începutul veacului XX. Studenții Universității din Moscova au participat la prima revoluție rusă din 1905. În amfiteatrele Universității au avut loc mitinguri cu participarea muncitorilor, în cadrul cărora s-au adoptat chemări cu privire la răsturnarea autocrației. În timpul insurecției armate din decembrie 1905, la Moscova, studenții Universității au luptat pe baricade împreună cu muncitorii.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a schimbat orînduirea de stat și socială a țării noastre. A fost lichidată proprietatea privată asupra mijloacelor de producție, a fost lichidată exploatarea omului de către om. Revoluția din Octombrie a schimbat complect și situația învățămîntului superior. Guvernul țarist punea piedici dezvoltării științei naționale și lupta împotriva oricărei manifestări a progresului și a gîndirii libere. Guvernul sovietic se îngrijește necontenit de dezvoltarea învățămîntului superior. Datorită acestei grijii deosebite, Universitatea „M. V. Lomonosov" din Moscova a devenit în prezent cel mai mare institut de învățămînt superior din Uniunea Sovietică. Pentru merite remarcabile în domeniul dezvoltării științei, culturii și pregătirii de specialiști, Universitatea de Stat din Moscova a fost decorată cu Ordinul Lenin.

În anul 1953, facultățile de Științe Naturale ale Universității din Moscova s-au mutat în minunatele clădiri de pe colinele Lenin, construite pentru Universitate printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. În aceste clădiri s-au creat toate condițiile pentru o muncă științifică rodnică și pentru pregătirea specialiștilor pe baza celor mai noi realizări ale științei și tehnicii moderne.

În prezent, în Universitate sînt 12 facultăți, 210 catedre și o serie de institute, observatoare, stațiuni și alte instalații.

În cadrul Universității învață peste 22.000 studenți, din care 5.500 sînt la cursurile fără frecvență, studenți care îmbină învățătura cu munca în producție. În colectivul studenților din Universitate se află reprezentanți a 59 naționalități. În Universitate învață de asemenea studenți din țările de democrație populară și din unele țări capitaliste.

În Universitatea din Moscova lucrează cei mai de seamă oameni de știință din Uniunea Sovietică. Din colectivul științifico-pedagogic al Universității fac parte aproape 2500 de persoane din care 400 de profesori și 550 docenți. Dintre profesori, 30 sînt academicieni, iar 59 — membri corespondenți ai Academiei de Științe a Uniunii Sovietice. Catedrele Universității sînt conduse de academicienii: A. N. Nesmeianov (președintele Academiei de Științe a U.R.S.S. și membru în Consiliul Mondial al Păcii), D. V. Skobelțîn (președintele Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare"), A.I. Oparin (membru în Consiliul Mondial al Păcii), A. N. Kolmogorov, P. S. Alexandrov, A. P. Vinogradov, V. V. Vinogradov, M. N. Tihomirov și mulți alți renumiți oameni de știință sovietici.

Oamenii de știință din Universitate desfășoară o intensă muncă de cercetare. Ei acordă un larg ajutor științific economiei naționale. Multe din expedițiile științifice au ca scop dezvoltarea agriculturii pe baze științifice.

Universitatea din Moscova are largi legături internaționale. Profesori ai Universității iau parte dincolo de hotare la diferite congrese și consfătuiri. De pildă anul trecut, oameni de știință din Universitate au participat la congrese internaționale privind probleme de: chimie teoretică și aplicată, cristalografie, psihologie, filozofie, matematică, geodezie și geofizică, botanică, ornitologie ș. a. Profesori din Universitatea „M. V. Lomonosov" au făcut parte din delegațiile sovietice care au participat la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a Republicii Democrate Germane, la sărbătorirea celei de a 200-a aniversări a Universității din Columbia din S.U.A.

In Universitate sosesc mulți delegați din diferite țări ale lumii. În anul 1954, Universitatea a fost vizitată de delegații din mai mult de 60 de țări. Printre vizitatori au fost savanți de seamă, oameni de stat și activiști pe tărîm social, delegații studențești și de tineret, delegații sindicale, delegații ale organizațiilor de femei și altele.

În zilele sărbătoririi celei de a 200-a aniversări a Universității din Moscova, în perioada dintre 7—15 mai 1955 este fixată o adunare festivă a colectivului Universității, o sesiune științifică festivă în cadrul căreia se vor ține aproape 150 de referate cu teme privind istoria Universității și ultimele realizări științifice ale oamenilor de știință din Universitate. Pe colinele Lenin se va deschide o expoziție festivă înfățișînd istoria Universității.

În cinstea aniversării Universității vor apare insigne și medalii festive de bronz. Editura Universității pregătește o serie de lucrări închinate acestei mărețe aniversări.

Timp de 200 de ani Universitatea din Moscova, întemeiată de marele Lomonosov, a străbătut un drum lung și glorios. Ea s-a transformat în unul din cele mai de seamă centre ale culturii sovietice.

Cea de a 200-a aniversare a Universității din Moscova este o mare sărbătoare a științei și culturii sovietice.

Pentru studierea temeinică și aprofundarea problemelor de specialitate, studenții Universității „M. V. Lomonosov", au la dispoziția lor 1.700 de laboratoare înzestrate cu utilajul cel mai modern.

In clișeu: studentul Vladimir Titov de la Facultatea de chimie a Universității „M. V. Lomonosov" lucrînd în laborator.

Voi fi pururi recunoscător profesorilor sovietici

Deși a trecut mai mult de un an și jumătate de cînd am terminat aspirantura la Universitatea „M. V. Lomonosov" din Moscova, amintirea despre profesorii cu care am studiat îmi este deosebit de vie.

E foarte greu să pot uita, de pildă, talentul și sîrguința de care dădea dovadă profesoara de limba rusă Galina Ivanovna Rajkova, care m-a ajutat să învăț într-un timp scurt limba rusă. Ea folosea toate mijloacele pentru a mă ajuta să-mi însușesc cît mai repede elementele de bază ale limbii ruse. Unul din aceste mijloace era participarea la spectacole, unde tovarășa Rajkova îmi dădea explicații pentru ca să pot înțelege mai ușor piesa sau filmul respectiv. Deși nu vorbea decît rusește, am putut s-o înțeleg încă din primele săptămîni.

Un mare ajutor pentru pregătirea examenelor de minimum de aspirantură am primit din partea profesorului Gheorghi Andreevici Novițki, care stătea la dispoziția mea în fiecare săptămînă, dîndu-mi consultații și îndrumări bibliografice la Istoria U.R.S.S. Profesorul Novițki mi-a dat la început să studiez acele lucrări din Istoria U.R.S.S. de care eu aveam nevoie pentru o orientare generală, spre a putea ajunge la nivelul aspiranților sovietici, care, spre deosebire de mine, studiaseră această materie și în facultate. După ce s-a convins că pot trece la o studiere mai amănunțită a Istoriei U.R.S.S., profesorul G. A. Novițki mi-a recomandat o bibliografie mai amplă, pe care am conspectat-o și apoi am discutat-o cu dînsul. Datorită acestui ajutor permanent, am putut să mă prezint la examen în condiții bune.

Pentru adîncirea cunoștințelor de Istoria U.R.S.S., mi-a fost de un mare ajutor audierea cursurilor profesorilor Ribakov, Cerepnin, Dmitriev, Zaioncikovski, Ghenkina, Telpuhovski.

După terminarea examenelor de minimum, am început să lucrez la disertația științifică.

In vederea stringerii materialului și a redactării lucrării de disertație, am primit un ajutor neprețuit din partea conducătorului meu științific, profesorul Arkadi Lavrovici Sidorov, doctor în științe istorice. Deși era foarte ocupat (fiind șeful catedrei de Istorie a U.R.S.S. la Universitatea „Lomonosov" și director adjunct al Institutului de Istorie din Moscova), ne întîlneam deseori și discutam problemele legate de disertația mea. Profesorul Sidorov a citit lucrarea mea de cîteva ori și a făcut observații prețioase, pe care eu le-am luat în considerație la redactarea definitivă a lucrării. Bun cunoscător al Istoriei relațiilor internaționale, profesorul A. L. Sidorov m-a ajutat nu numai cu observațiile critice, pe care le-a făcut la disertația mea, dar mi-a ușurat chiar obținerea materialului necesar pentru disertație.

La discutarea disertației mele, în cadrul colectivului de catedră, observații prețioase au făcut profesorul Cermenski și docentul Bovîkin, candidat în științe istorice.

Acum, cînd am devenit și eu cadru didactic, îmi aduc aminte cu plăcere și recunoștință de profesorii mei de la Universitatea „Lomonosov" și mă străduiesc să aplic cît mai multe din metodele lor de muncă și educație.

Conf. I. GHEORGHIU
candidat în științe istorice

Să trăiești, Universitate dragă!

În 1953, poporul sovietic a făcut un minunat dar studenților — noua clădire a Universității de pe colinele Lenin. Aici se înalță în prezent un grup monumental de clădiri care, pe drept cuvînt, nu au seamăn pe lume.

Totul afirmă aci priceperea și talentul de constructor al omului sovietic.

Condițiile de viață ale studenților și aspiranților sînt mai mult decît foarte bune. Aproape toți — în afară de studenții anului I care locuiesc cîte 2 — stau cîte unul într-o cameră spațioasă, confortabilă și cu mult gust amenajată. În biblioteca facultăților se pot găsi cărți de toate specialitățile. În clădirea Universității se găsesc magazine, librării, cantine, restaurante, cinematografe, poștă, policlinică, absolut tot ceea ce au nevoie studenții. Ei au la dispoziție telefon, radio, televizor. Nu mai vorbesc de minunatul club, în care dau adesea concerte artiști renumiți, fiind primiți cu mare entuziasm de către studenți.

Sportivii au la dispoziție o minunată sală de gimnastică, teren de sport, un mare bazin acoperit și iarna un patinoar.

Se consideră o mare cinste de a fi student al Universității care poartă numele marelui învățat rus M. V. Lomonosov. Prin succesele ce le obțin, studenții Universității își dovedesc respectul și dragostea față de Universitatea în care primesc cunoștințe temeinice, în care sînt educați și pregătiți pentru viață.

Acum, la împlinirea a 200 de ani de existență a Universității, eu — una din miile de studenți ale ei — îi urez din toată inima: să trăiești, Universitate dragă!

VIORICA PATROIU
studentă în anul III, Facultatea de filozofie a Universității „M. V. Lomonosov" din Moscova

Zece ani de la victoria asupra fascismului

Contribuția armatei romîne la zdrobirea fascismului

General locotenent Teclu I.

Victoria de o însemnatate istorică mondială, cucerită la 9 Mai 1945 și la obținerea căreia Uniunea Sovietică a adus aportul hotărîtor — va rămîne neștearsă în memoria tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă. Ea a marcat nu numai zdrobirea fascismului german care amenința lumea cu robia veșnică, ci și începutul unei vieți noi, libere, într-o serie de țări din estul și sud-estul Europei.

Ca rezultat al înaintării vijelioase a Armatei Sovietice eliberatoare, țara noastră a pornit pe o cale nouă încă din 1944 cînd forțele patriotice, conduse de partid, au înfăptuit actul istoric de la 23 August. Prin răsturnarea clicii fascisto-antonesciene, s-a născut posibilitatea întoarcerii armelor împotriva adevăraților dușmani ai patriei — fasciștii germani.

Guvernul Uniunii Sovietice a admis Armatei Romîne să participe la lupta pe care glorioșii ostași sovietici o purtau împotriva cotropitorilor hitleriști.

Imediat după înfrîngerea forțelor fascisto-germane de la Iași, unele unități romîne din Moldova s-au alăturat trupelor sovietice, iar altele, din interior, au trecut la curățirea pămîntului patriei de hoardele hitleriste aflate în cele mai importante puncte ale țării.

Începînd de la 8 septembrie 1944, Armatele I-a și a 4-a romîne, au intrat din punct de vedere operativ sub ordinele Frontului 2 Ucrainean care, la începutul lunii septembrie, după ce a eliberat partea de sud a țării, a pătruns în Ardeal și Banat.

În prima etapă, trupele romîne au participat la curățirea teritoriului de trupele hitleriste și acoperirea frontierei de nord și vest a țării contra încercărilor de pătrundere a inamicului, precum și la luptele pentru eliberarea Ardealului.

Prima ciocnire în podișul Transilvaniei, la care au participat unități ale armatei romîne și divizia „Tudor Vladimirescu" a fost aceea de la Sf. Gheorghe. Luptînd cu însuflețire alături de unitățile sovietice, vitejii panduri și vînătorii de munte din armata a 4-a au eliberat orașul la 8 septembrie 1944.

În luptele care s-au dus în cadrul operațiilor Frontului 2 Ucrainean și sub conducerea lui, ostașii armatei romîne au dat dovadă de un deosebit eroism și spirit combativ în luptă, fapt pentru care comandamentul sovietic le-a adus mulțumiri în scris. Cu o deosebită dîrzenie au luptat pentru eliberarea orașului Oradea alături de Armata Sovietică și de divizia „Tudor Vladimirescu" unitățile de munte și cavalerie romîne.

Una din luptele importante la care, alături de Armata Sovietică și-a adus contribuția armata I-a romînă și divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu", a fost aceea dusă pentru eliberarea orașului Debrețin, importantul centru a cărui menținere de către inamic asigura retragerea peste Tisa a trupelor fasciste germane din Ardealul de nord. Pentru acțiunile strălucite executate de panduri în aceste lupte, pentru comportarea lor eroică, diviziei „Tudor Vladimirescu" i s-a acordat numele de divizia romînă de voluntari „Tudor Vladimirescu-Debrețin".

În acest timp, urmărind inamicul, trupele sovietice, alături de care luptau și unitățile armatei a 4-a, au eliberat Ardealul cu orașele Cluj, Carei, Satu Mare. Punînd stăpînire pe malul stîng al Tisei și avînd cucerite numeroase capete de pod, Frontul 2 Ucrainean și-a încheiat prima etapă din ansamblul de operațiuni care alcătuiesc lovitura a 9-a, creîndu-și posibilitatea dezvoltării ofensivei către vest în Ungaria.

Operațiunile din etapa a 2-a a Frontului 2 Ucrainean, în care se înscriu și acțiunile armatei a I-a și a 4-a romîne, aveau menirea să nimicească forțele germano-fasciste dintre Tisa și Dunăre și să elibereze capitala Ungariei — Budapesta. La aprigele lupte purtate pentru eliberarea Budapestei, ale cărei case au fost transformate de fasciști în adevărate cazemate, au participat și unități ale armatei I-a romîne.

Deosebit de sîngeroase și grele au fost luptele duse de armata a 4-a romînă pentru forțarea Tisei. Aceste lupte au durat aproximativ 30 de zile și ele au dovedit eroismul de care sînt în stare numai acei ostași care luptă pentru o cauză dreaptă. Printre strălucitele pilde de vitejie săvîrșite de ostașii romîni se numără și fapta soldatului pontonier Eftimie Croitoru, care cu prețul vieții sale a salvat podul de vase de la Tiszalök.

Trupele romîne care au pătruns pe teritoriul Ungariei alături de trupele sovietice în a doua jumătate a lunii octombrie 1944, au străbătut de la granița romînă pînă la granița Cehoslovacă 250-300 km.

Continuînd acțiunile din Ungaria, armata romînă a purtat lupte înverșunate pentru eliberarea Cehoslovaciei participînd alături de trupele sovietice la ofensiva din masivul muntos Javorina, la dezvoltarea acțiunilor ofensive spre vest cu forțarea succesivă a rîurilor Gron, Nitra, Vag și Morava, la acțiunea ofensivă din raionul Brno, la străbaterea munților Tatra și urmărirea finală a inamicului în direcția Praga.

Divizia romînă de voluntari „Tudor Vladimirescu-Debrețin", după eliberarea orașului Salgatorján, învingînd rezistențele inamicului favorizat de teren și de condițiile aspre ale lunii februarie, a rupt apărarea inamică și a eliberat localitățile Kopanița și Maderstollen situate în stînga rîului Gron. Trupele armatei romîne, vitejii panduri au cinstit măreția victoriei de la 6 martie 1945 a poporului, condus de Partidul Comunist Romîn, prin lupte eroice duse împotriva fascismului german.

În semn de înaltă prețuire a vitejiei și pentru faptele de arme săvîrșite de panduri pe frontul antihitlerist, Divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu-Debrețin" a fost decorată de către Comandamentul Suprem Sovietic cu ordinul „Drapelul Roșu".

9 Mai 1945 a găsit trupele armatei romîne, care luptau alături de bravii ostași sovietici, la cca. 150 km. de Praga. Deoarece trupele hitleriste din această parte a frontului nu au respectat condițiile capitulării, refuzînd să se predea, forțele sovietice și romîne au continuat urmărirea resturilor fasciste către Praga. La 10 mai 1945 armata I-a a fost trecută în eșalonul 2, iar armata a 4-a, terminîndu-și misiunea, a fost regrupată la 12 mai 1945 într-un raion situat la 100 km. est de Praga.

În intervalul de la 23 August 1944 pînă la 12 mai 1945 trupele romîne au luat parte la 16 operații și 367 lupte. În acest timp ele au străbătut, alături de ostașii sovietici, un glorios drum de la Mureș pînă în Boemia, lung de peste 1.000 km. În aprige lupte, ele au străbătut 12 masivi muntoși, au trecut 12 cursuri de apă și au participat la eliberarea a peste 3.800 de localități.

*

Acum, cînd popoarele sărbătoresc cea de a 10-a aniversare a marii victorii, poporul nostru este mîndru și privește cu recunoștință spre marele prieten de la răsărit, pentru eliberarea pe care i-a adus-o cu prețul a numeroase jertfe, pentru generozitatea de care a dat dovadă în întreaga perioadă de după eliberare.

Faptele de arme și vitejia cu care au luptat și s-au jertfit ostașii armatei romîne și pandurii diviziei „Tudor Vladimirescu" sînt înscrise în cartea glorioaselor tradiții de luptă ale poporului nostru muncitor și ale armatei sale populare. Ele însuflețesc pe militarii forțelor noastre armate în munca pentru ridicarea neîncetată a măiestriei lor ostășești, pentru a deveni luptători cu înalte calități morale și de luptă, apărători neînfricați ai patriei noastre libere și ai păcii.

Ziua radiofoniei

Radioul – prieten apropiat al tineretului

Octav Pancu-Iași
redactor șef al emisiunilor radiofonice pentru tineret și copii

7 mai 1895...

Îmi închipui Peterburgul în ziua aceea de primăvară: văd apele înspumate ale Nevei, porțile deschise ale parcurilor invitîndu-te la emoționanta întîlnire cu primii colți de iarbă sub cel dintîi mălin înflorit, văd monumentalul „Călăreț de aramă" strălucind sub mîngîierea blîndă și prietenoasă a soarelui, forfota de pe Nevski-Prospekt...

Imi închipui cum arăta în ziua aceea marea sală de conferințe a Asociației Ruse de Fizică și Chimie. Privesc înăuntru printr-una din ferestrele largi, străjuite de draperii grele. Sala e neîncăpătoare pentru mulțimea de savanți, academicieni, cercetători științifici adunați aici. Ei ascultă captivați o importantă comunicare și sînt cuceriți de glasul cald al raportorului, un om cu chipul tînăr, cu o frunte neobișnuit de înaltă, cu ochi mari în lumina cărora se recunoaște, deopotrivă, flacăra unei minți îndrăznețe și înțelepte, dar și oboseala multor zile și nopți de muncă încordată. Abia deslușesc, acoperite de tumultul aplauzelor, ultimele cuvinte ale raportorului: „În concluzie, pot să-mi exprim speranța că aparatul meu, dacă va fi perfecționat, va putea fi întrebuințat pentru transmiterea semnalelor la distanță cu ajutorul vibrațiilor rapide electrice..."

De atunci și pînă astăzi de șaizeci de ori a înspumat primăvara apele Nevei — au trecut șaizeci de ani de cînd Alexandr Stepanovici Popov, eminentul savant rus, a prezentat prima instalație de radio din lume, imaginată și construită de el; 7 mai a devenit sărbătoarea Zilei Radiofoniei!

Mai demult am văzut undeva fotografia primului aparat de radio-recepție construit de Popov. Zilnic am în fața ochilor modernele și complicatele instalații tehnice cu care este înzestrată „Casa Radiofoniei". Ce cale luminoasă, presărată cu numeroase și minunate biruințe ale științei, a parcurs radiofonia în acești șaizeci de ani! Și cît de semnificativ este faptul că geniala descoperire a lui Popov și-a găsit din primele clipe folosirea în scopuri umanitare, în slujba vieții. Cea dintîi comandă prin radio a fost transmisă spărgătorului de gheață „Ermac", care a primit înștiințarea de a porni neîntîrziat în căutarea unor pescari naufragiați. Echipajul vasului rus și-a îndeplinit cu succes misiunea.

Radioul sovietic a urmat consecvent și a îmbogățit neîncetat această tradiție umanitară, marea invenție a lui Popov căpătînd în Uniunea Sovietică o impresionantă dezvoltare, devenind o uriașă forță de educație comunistă a maselor — „un miting al milioanelor" cum cerea Lenin. Radioului sovietic i-a revenit în zilele gloriosului Octombrie 1917 deosebita misiune de a face să înconjoare lumea, pe aripile undelor, primul decret al tînărului stat — „Decretul Păcii" — și de atunci pînă astăzi el nu a încetat nici o clipă de a fi una dintre cele mai puternice arme de luptă pentru pacea și fericirea omenirii.

— Vorbește Moscova! Vorbește Moscova!

Aceste cuvinte care deschid sute de emisiuni în zeci de limbi sînt considerate de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă primele vorbe din marele grai în care se rostește adevărul și numai adevărul, primele note din marele cîntec ce cheamă popoarele la lupta cea mai nobilă a vremii noastre.

Cîtă deosebire între înalta ținută morală și artistică a emisiunilor de radio sovietice — și josnicele și deșănțatele bîlbîieli ale posturilor de radio puse în slujba cercurilor agresive ale imperialismului! Așa numita Companie de radio „Columbia" este proprietatea bancherilor și aliaților întru isterie războinică, Harriman și Brown, iar „Compania Națională de Radio" aparține altor două caracatițe ale capitalului, Morgan și Rockefeller, binecunoscuții patroni ai domnului Dulles. Aceste nume în fruntea celor două mari societăți de radio din S.U.A. sînt suficiente pentru a explica faima rușinoasă pe care o au programele emise de ele.

Dar, nu e departe vremea cînd și în țara noastră, vechea și de tristă amintire „S.A.R. de Difuziune Radiofonică" al cărei principal acționar era însuși statul burghezo-moșieresc, emitea, ce-i drept mai mult decît rudimentar, programe îmbibate de aceeași dubioasă morală — și nu odată se putea asculta o asemenea îmbinare de emisii: după discursul graseiat al unui moșier, terminat indiferent de temă cu „așa să ne ajute dumnezeu", urma ridicola reclamă „Hau, hau, hau, la Sabego", iar apoi vocea afonă a soției unui avocat veros trimitea în eter jalnice romanțe sentimentalo-leșinate.

În anul acesta Radiodifuziunea romînă sărbătorește un deceniu de cînd, intrînd în slujba poporului, se călăuzește după bogata și înaintata experiență a radioului sovietic, străduindu-se să-și îndeplinească rolul ce-i revine în marea operă de educare a maselor, rolul de purtător al cuvîntului de luptă pentru făurirea socialismului și al cuvîntului de pace exprimat de guvernul și partidul nostru. Folosindu-se de exemplul luminos al puterii sovietice, regimul nostru a acordat și acordă o mare atenție dezvoltării radioului, devenit în anii puterii populare un bun al maselor, prețuit și iubit de mase. Graiul simplu și direct al statisticii se dovedește și în această privință convingător: în 1944, numărul abonaților abia trecea de 90.000; în 1953, el a depășit 725.000; a crescut în 1954 la peste 900.000 și numai în primul trimestru al anului acesta numărul abonaților atinge aproape 1.000.000!

S-a lărgit considerabil baza tehnico-materială a radioului, au luat ființă studiouri regionale la Cluj, Craiova, Timișoara. Un puternic avînt cunoaște radioficarea satelor și orașelor. Mașinile de reportaj ale Radiodifuziunii pătrund și în cele mai îndepărtate colțuri ale țării unde înregistrează pe bandă de magnetofon fapte din viața multilaterală și realizările celor ce muncesc.

„Ziarul fără hîrtie și fără distanțe"... „operă de importanță gigantică" — cum scria Lenin despre radio — este astăzi un prieten apropiat al poporului nostru. El a devenit un bun și drag tovarăș al tinerei generații de la noi.

Într-adevăr, începînd cu ascultătorii pe care întrebîndu-i ce vîrstă au, din motive cu totul independente de voința lor, pot răspunde „am uitat" ori „să întreb pe mama", ascultători care dimineața călătoresc spre cămin cu mașinile marca „Atențiune copii!", trecînd apoi printr-o numeroasă categorie de ascultători cu cravate roșii și cu ghiozdane în spate și sfîrșind cu cei care, în ciuda faptului că unora apariția mustății le întîrzie, alcătuiesc acel front entuziast al tinereții din uzine, de pe ogoare, din școli, — radioul le oferă tuturor și pentru fiecare categorie în parte un mare număr de emisiuni săptămînale. În raport cu vîrsta tinerilor ascultători sînt și dorințele lor privitoare la aceste emisiuni. Cei care se luptă să pronunțe năbădăioasa literă „r" vor să asculte povești și după cum ne „scrie" (cu mîna mamei sau a tatălui) unul dintre ei: „toate poveștile să fie frumoase și să-mi placă..." Dorințele pionierilor și școlarilor sînt desigur mai numeroase, mai variate. Ei doresc emisiuni despre frumusețile patriei noastre, emisiuni de știință și tehnică, emisiuni de teatru (...„și dacă se poate, transmiteți dragi tovarăși de la radio, cel puțin odată pe săptămînă, scenariul „Timur și băieții săi"!), emisiuni de lecturi literare, muzicale, sportive, informative... Scrisorile celor care au părăsit copilăria, scrisori sfătoase, cumpănite (și desigur... fără „purcei" de cerneală ori litere „mîncate") exprimă dorințe multilaterale privind educația comunistă a tinerei generații. Un număr mare dintre cele aproape 55.000 de scrisori sosite pe adresa radioului în anul 1954 ne-au fost trimise de tineri muncitori, țărani muncitori, studenți. În primul trimestru al anului 1955, numărul scrisorilor primite a cunoscut o creștere de peste 100% față de anul precedent.

Fără îndoială că pentru tinerii ascultători sînt accesibile toate programele radioului, dar ei pot audia săptămînal o emisiune dedicată problemelor lor specifice, o emisiune care se străduiește să răspundă la marile întrebări care îi frămîntă pe tinerii noștri („Cum trebuie să fie un bun tovarăș, un prieten?", „Cum poate fi educat curajul"?, „Cum să facem mai interesantă viața de organizație?"), o emisiune care le împărtășește rodnica experiență a comsomoliștilor și experiența tinerilor de la noi, fruntași în muncă și la învățătură, însfîrșit o emisiune care îi informează despre viața și lupta fraților lor tineri de pretutindeni.

Mi se pare interesant de adăugat că actualul profil al emisiunii pentru tineret a fost creat în urma unei anchete organizate printre ascultători și că multe dintre rubricile ei sînt creația colectivă a numeroși tineri din întreaga țară. Astfel, au luat ființă rubricile: „Pregătirea pentru examene începe odată cu deschiderea anului școlar!", „Viitorii maeștri ai recoltelor bogate", „Ce să citim, ce să vedem, ce să auzim!", „Să vorbim despre căsătorie" etc... și în ultima vreme „Ce noutăți știm despre festival!" Un mare număr de corespondenți a adunat în jurul ei rubrica „Cum să facem viața de organizație mai bogată și mai interesantă".

Dar tinerii nu se mulțumesc numai cu numele de „ascultători" ai radioului. Un mare avînt a luat mișcarea de amatori a constructorilor de radio, începînd cu munca în cercurile de radio ale caselor și palatelor pionierești și sfîrșind cu cluburile destinate tinerilor. Numai la o singură școală din București, Școala de 7 ani nr. 2, sînt zeci de tineri constructori radio-amatori.

Educația în spirit comunist a tinerei generații prin intermediul radioului a fost îmbrățișată cu căldură de mari personalități ale vieții noastre politice, culturale, artistice. Nu odată în fața microfonului emisiunilor noastre au adresat înțelepte îndemnuri spre munca perseverentă pentru cucerirea cetății științei, academicienii profesori dr. C. I. Parhon și Traian Săvulescu; nu odată cu glasul său fermecător maestrul Sadoveanu a citit tinerilor din Eminescu, Creangă sau din propria sa operă; eroi ai muncii socialiste, maiștri ai recoltelor bogate ori oaspeți de seamă de peste hotare au vorbit tinerilor despre viața, munca și lupta lor.

O colaborare rodnică există între redacția emisiunilor noastre pentru tineret și redacțiile care elaborează emisiuni pentru tînăra generație din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. Această colaborare face posibilă difuzarea în emisiunea noastră a unor valoroase materiale informative despre succesele dobîndite de tinerii țărilor prietene, iar cu prilejul marilor sărbători ale celor ce muncesc, cît de emoționant răsună felicitările și urările de viață bogată și demnă adresate prin radio tinerilor noștri de către tinerii sovietici, chinezi, cehi sau coreeni!

Succesele dobîndite de radioul nostru privind contribuția sa la opera de educare în spirit comunist a tinerei generații nu corespund încă marilor necesități ale vieții. Trebuie să crească neîncetat exigența față de conținutul și calitatea artistică a emisiunilor. Trebuie să se acorde o mai mare atenție educației cetățenești a tineretului, reportajele cu teme inspirate din viața și munca tinerilor trebuie să fie mai bogate, cuprinzînd aspecte mai semnificative. Trebuie să sporească numărul cîntecelor atît de iubite de tineri. Redacția trebuie să organizeze mai multe consfătuiri cu tinerii, metodă principală de cunoaștere a dorințelor și necesităților ascultătorilor.

Colectivul care alcătuiește emisiunile pentru tînăra generație își va spori eforturile pentru a face ca radioul să-și îndeplinească înalta misiune de a deveni un sfătuitor și un prieten cît mai apropiat al tineretului nostru.

Și dacă la începutul acestor rînduri îmi închipuiam cum s-a petrecut marele eveniment din 7 mai 1895, permiteți-mi, stimați cititori, să închei închipuindu-mi dezvoltarea radiodifuziunii noastre peste ani, în viitor...

Văd clipa în care așezați în fața aparatului de televiziune veți asculta și privi prima emisiune televizată pentru tineret. Nu e departe clipa aceasta... O aștept cu nerăbdare și emoție și, în orice zi a anului se va petrece ea, primul gînd îl voi îndrepta spre cel care cu 60 de ani în urmă, la 7 mai 1895, a deschis în știință calea trimiterii cuvîntului și cîntecului pe aripile minunate ale undelor!

Porumbul – plantă valoroasă pentru economia țării noastre

Prof. univ. N. Zamfirescu
Institutul agronomic
„N. Bălcescu"-București

Din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului ca și din concluziile consfătuirii pe țară a fruntașilor în agricultură ce s-a ținut la București în primăvara acestui an, s-a desprins puternic faptul că porumbul este una din cele mai importante plante de cultură pentru țara noastră. În anul acesta s-a rezervat pentru porumb suprafața de 3.300.000 hectare.

Importanța pe care o are porumbul pentru agricultura noastră derivă din marea sa productivitate, din valoarea sa alimentară, din multiplele întrebuințări ce se pot da produselor sale, precum și din alte avantaje ce le prezintă. Vom arăta pe scurt foloasele principale ce decurg din cultura acestei plante.

Porumbul are o capacitate de producție superioară tuturor celorlalte cereale și productivitatea sa poate fi sporită cel mai mult printr-o agrotehnică înaintată. Pentru a scoate mai bine în evidență această însușire nu avem decît să facem o comparație între porumb și grîu din acest punct de vedere.

Producțiile cele mai mari pe care le-a dat grîul în țara noastră în ultimii zece ani au fost de 3500—4000 kg. la hectar. Desigur că asemenea producții au fost obținute în anii buni, cu ajutorul unei agrotehnici superioare. Din discuțiile care au avut loc la consfătuirea fruntașilor în agricultură, ca și din datele culese din diferitele părți ale țării, reiese că porumbul a dat la o agrotehnică rațională, producții pînă la 7000—9000 kg. la hectar și chiar mai mult. Concluzia pe care o poate desprinde oricine de aici este aceea că se pot obține la porumb, în condițiile unei agrotehnici raționale, producții de două ori mai mari decît la grîu.

În ce privește valoarea producției realizate la cultura porumbului, aceasta poate să fie mai ușor apreciată dacă vom arăta principalele întrebuințări ale porumbului.

Boabele de porumb reprezintă un aliment de bază pentru populația noastră muncitoare. Mămăliga este gustoasă și destul de hrănitoare, atît timp cît nu se consumă singură, ci împreună cu alte alimente — carne, lapte etc. Dar porumbul participă la hrana oamenilor și indirect, prin carne, lapte, grăsimi, ouă și alte produse ale creșterii animalelor și păsărilor.

Boabele de porumb au o foarte largă întrebuințare în hrănirea animalelor. În acest scop ele se folosesc întregi, zdrobite, (uruială), ori măcinate (făină). Pentru hrănirea animalelor se pot măcina fie numai boabele, fie știuleții în întregime, în ultimul caz se realizează și o bună valorificare a ciocălăilor (cocenilor).

Porumbul este folosit ca nutreț pentru diferitele categorii de animale: porci, boi, cai, păsări etc. Rezultate excepțional de bune se obțin cu ajutorul porumbului la îngrășarea animalelor, în special a porcilor și a păsărilor.

Ca produs accesoriu rezultat din cultura porumbului pentru boabe rămîn strujenii sau cocenii. Strujenii sînt consumați cu plăcere de animale; rămîn doar cotoarele — adică partea inferioară a tulpinelor — care pot fi întrebuințate drept combustibil. Dacă însă strujenii sînt tocați și apoi amestecați cu diferite alte nutrețuri, ei sînt consumați în întregime de animale.

În alimentația animalelor au întrebuințare și unele rămășițe de la prelucrarea industrială a boabelor, precum: tărîțele, turtele rămase după extragerea uleiului, borhotul obținut de la fabricarea spirtului etc.

Dar porumbul este folosit pe scară întinsă în alimentația animalelor sub formă de nutreț verde, uscat sau însilozat. Pentru a putea fi utilizat în acest fel, el trebuie semănat mai des decît pentru boabe. Culturile de porumb furajer dau o masă mare de nutreț, care poate atinge, în stare verde, 50.000—60.000 kg. la hectar și chiar mai mult.

În regiunile cu puțină umezeală porumbul este una din cele mai valoroase plante de nutreț, o plantă ce joacă un rol principal în asigurarea unei temeinice baze furajere.

În afară de cele arătate mai sus, porumbul este și o importantă materie primă pentru industrie. Astfel, boabele de porumb reprezintă o materie primă de cea mai bună calitate pentru fabricile de spirt. Din 1.000 kg. porumb se pot obține 440 kg. spirt. Este locul să atragem atenția asupra însemnătății tot mai sporite pe care o capătă alcoolul în ultimul timp, el fiind folosit în industria cauciucului sintetic.

Porumbul boabe este apoi o materie primă pentru fabricile de amidon. Amidonul la rîndul lui are largi întrebuințări în industria textilă (la apretarea pînzelor), în industria hîrtiei, servește la fabricarea dextrinei, a glucozei etc.

Boabele de porumb se caracterizează printr-un conținut ridicat de grăsimi care se găsesc depozitate în cea mai mare parte, în embrion. Embrionul sau colțul conține 30—40 la sută ulei de calitate superioară, folosit în alimentație sau pentru diferite scopuri industriale (săpunuri etc.). Din 1.000 kg. porumb se pot obține cam 25 kg. ulei.

În afară de aceste numeroase întrebuințări mai menționăm că pănușile sînt folosite ca furaj, la confecționarea de împletituri etc. Ciocălăii, care rămîn după curățirea boabelor, reprezintă un combustibil de valoare apreciabilă.

Nu rareori se întîmplă că din cauza iernilor nefavorabile (așa cum a fost iarna 1953—1954 în unele părți ale țării) sau a timpului neprielnic în primăvară (care a cauzat în acest an întîrzierea însămînțărilor în unele regiuni), să fie necesară însămînțarea cu plante ce se pot semăna mai tîrziu.

În aceste cazuri, porumbul apare ca salvator al unei situații grele. Prin faptul că epoca lui de însămînțare este mai lungă decît a celorlalte culturi de primăvară, porumbul poate fi folosit pentru însămînțarea suprafețelor unde culturile au fost compromise precum și pentru complectarea eventualelor suprafețe rămase neînsămînțate din cauza depășirii epocii respective de însămînțare. Această însușire a porumbului, alături de aceea de a folosi bine gunoiul de grajd, de a lăsa terenul curățit de buruieni și în stare prielnică pentru culturile următoare, ne fac să prețuim și mai mult această plantă.

Este limpede că extinzînd culturile de porumb și realizînd recolte bogate, cultivatorii au numai avantaje de pe urma acestei plante.

Potrivit cu aceste temeiuri, oamenii muncii de pe ogoare trebuie să depună toate eforturile pentru însămînțarea în cel mai scurt timp a suprafețelor prevăzute pentru porumb, să extindă cultura porumbului pe suprafețele care n-au putut fi însămînțate cu plante din prima epocă, precum și pe suprafețele cu culturi compromise din pricina băltirii îndelungate a apei în această primăvară. De asemenea trebuie să se dea o mare atenție asigurării celor mai bune condiții agrotehnice pentru ca să se poată obține întreaga capacitate productivă a porumbului.

Iată, în graficul de mai sus, numai cîteva din mulțimea de produse care se pot obține cu ajutorul porumbului.

INFORMAȚII

Sîmbătă, la ora 18, va avea loc în Aula Bibliotecii Centrale Universitare, adunarea festivă cu prilejul împlinirii a 200 de ani de la înființarea Universității „Lomonosov" din Moscova.

La adunare, organizată de Comitetul ARLUS al raionului I. V. Stalin, în colaborare cu universitatea „C. I. Parhon" vor lua cuvîntul acad. prof. St. Vencov, prof. G. Vlădescu-Răcoasa și I. Vlăduțiu, absolvent al Universității „Lomonosov" din Moscova.

Va rula apoi filmul „Palatul științei" (Universitatea „Lomonosov").

(Agerpres)

★

Zilele trecute au părăsit Capitala, plecînd la Moscova, prof. univ. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R. rectorul Universității „C. I. Parhon" din București și prof. univ. Gh. Mihoc, decanul Facultății de matematică și fizică a aceleiași universități, care vor participa la sărbătorirea a 200 de ani de la înființarea Universității de stat din Moscova.

★

Între 6 și 15 mai, la posturile noastre de radio se va transmite un ciclu de emisiuni muzicale comemorative, consacrate marelui muzician romîn George Enescu.

Aceste emisiuni vor fi precedate de cuvîntul unor fruntași ai vieții noastre artistice și culturale printre care: Alfred Alessandrescu, Mihail Andricu, Tudor Arghezi, Constantin Bobescu, Paul Constantinescu, Ion Dumitrescu, Mihail Jora, Florica Muzicescu, Alfred Mendelsohn, Camil Petrescu, care vor evoca figura marelui dispărut.

Programele vor fi transmise după cum urmează:

Vineri 6 mai pe programul 2, orele 22,20; sîmbătă 7 mai pe programul 1, orele 20,00; duminică 8 mai pe programul 1, orele 21,15; luni 9 mai pe programul 2, orele 21,30; marți 10 mai pe programul 2, orele 19,00; miercuri 11 mai pe programul 2, orele 21,30; joi 12 mai pe programul 2, orele 22.20; vineri 13 mai pe programul 2, orele 16,35; sîmbătă 14 mai pe programul 1, orele 20,00; duminică 15 mai pe programul 2, orele 16,20

(Agerpres)

★

Casa Prieteniei Romîno - Sovietice A.R.L.U.S. anunță conferința violonistei Gaby Grubea, artistă emerită a R.P.R. — laureată a Premiului de Stat, intitulată „115 ani de la nașterea compozitorului rus P. I. Ceaikovski.

Conferința va avea loc duminică 8 mai, ora 18,30, în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. din str. Batiștei nr. 14 și va fi urmată de un concert din operele compozitorului, dat de soliști ai Teatrului de Operă și Balet și soliști ai Filarmonicii de Stat „George Enescu" din București.

Telegramă

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată domnului Einar Gerhardsen, primul ministru al Norvegiei de către N. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.:

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Norvegiei de sub ocupația Germaniei hitleriste, vă rog domnule prim ministru să primiți din partea guvernului Uniunii Sovietice și din partea mea personal felicitări și urări de bine adresate dumneavoastră personal, guvernului Norvegiei și poporului norvegian.

Adunarea solemnă de la Moscova cu prilejul aniversării a 10 ani de la eliberarea Cehoslovaciei

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Popoarele iubitoare de pace din toate țările sărbătoresc în aceste zile împlinirea a 10 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de sub jugul ocupației germano-fasciste. La 6 mai a avut loc în Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor la Moscova o adunare solemnă a reprezentanților vieții publice consacrată acestui eveniment de seamă.

Întîmpinați cu căldură de asistență în prezidiu au luat loc L. M. Kaganovici, prim locțiitor al președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. N. Kosîghin, V. A. Malîșev, I. F. Tevosian, locțiitori ai președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., M. P. Tarasov, președintele prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., K. S. Moskalenko, mareșal al Uniunii Sovietice, S. S. Varențov, mareșal de artilerie, I. V Kapitonov, secretar al Comitetului regional Moscova al P.C.U.S., E. A. Furțeva, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S., N. G. Palgunov, conducătorul responsabil al agenției TASS, D. T. Șepilov, redactor-șef al ziarului „Pravda"

Din însărcinarea Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., a Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea, a Ministerului Culturii al U.R.S.S. și a Comitetului slav din U.R.S.S N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S. a deschis adunarea.

S-a dat apoi cuvîntul lui M. P. Tarasov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., care a prezentat un raport.

In legătură cu schimbul de mărfuri între U.R.S.S. și Iran

TEHERAN 6 (Agerpres). — TASS transmite: În urma tratativelor dintre reprezentanța comercială a Uniunii Sovietice în Iran și ministerul economiei naționale al Iranului, tratative care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere prietenească, la 4 mai a avut loc la Teheran un schimb de scrisori între reprezentantul comercial al U.R.S.S. în Iran, Bakulin și ministrul ad-interim al economiei naționale al Iranului, Kașani, cu privire la livrările de mărfuri dintre cele două țări pe o perioadă de un an.

În conformitate cu acordul realizat, Uniunea Sovietică va livra Iranului țesături de bumbac, laminate de metale feroase, ciment, diferit utilaj, autovehicule, mașini agricole, produse chimice, material lemnos și alte mărfuri.

Iranul va livra Uniunii Sovietice orez, bumbac, lînă, piei, produse de pește, fructe uscate, semințe de plante oleaginoase, minereuri și alte mărfuri.

Acordul realizat prevede o nouă sporire a schimbului de mărfuri dintre U.R.S.S. și Iran.

Agenții occidentale despre poziția Angliei în problema unei conferințe a celor patru mari puteri

LONDRA 6 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul agenției France Presse, experții puterilor occidentale care își țin ședințele la Londra și „cărora li s-a încredințat coordonarea opiniilor guvernelor lor asupra pregătirilor în vederea unei conferințe a celor patru puteri cu participarea U.R.S.S.", s-au întrunit la 5 mai pentru a întocmi un raport asupra lucrărilor lor. Acest raport va fi prezentat miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei și S.U.A. care, după cum se știe, se vor întruni la o conferință separată la Paris, în ziua de 8 mai.

„Potrivit informațiilor existente — anunță agenția — în raport este expus punctul de vedere al guvernului englez care consideră că o conferință a șefilor guvernelor celor patru puteri ar putea să precedeze în mod fructuos o viitoare conferință a miniștrilor Afacerilor Externe" (ai S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S.)

★

LONDRA 6 (Agerpres). — După cum transmite agenția Reuter, „ministrul englez al Afacerilor Externe, Harold McMillan va îndemna pe miniștrii Afacerilor Externe ai Franței și Statelor Unite să se declare de acord că organizarea în cursul acestei veri a unei întîlniri a celor patru puteri la nivelul cel mai înalt trebuie să fie scopul principal al politicii externe a puterilor occidentale".

După cum relatează agenția, „numeroși observatori diplomatici din Londra consideră că în politica engleză se observă o anumită „schimbare" în direcția sprijinirii propunerii cu privire la tratative la nivelul cel mai înalt".

„Dar, adaugă agenția, Statele Unite manifestă, după cum se vede, o mare rezervă față de această propunere".

În cercurile politice din Londra se exprimă părerea că poziția diplomației engleze în această chestiune este determinată într-o măsură considerabilă de apropierea termenului alegerilor parlamentare, precum și de împrejurarea că masele alegătorilor englezi insistă pentru convocarea cît mai grabnică a unei conferințe a șefilor guvernelor celor patru puteri, care să aibă drept scop slăbirea încordării internaționale.

Declarații ale ministrului Afacerilor Externe al Angliei

LONDRA 6 (Agerpres). — După cum relatează agenția Reuter, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Mac Millan, a declarat la 5 mai în Camera Comunelor că politica guvernului englez față de situația din Vietnam continuă să se întemeieze pe declarația făcută la închiderea conferinței de la Geneva. Răspunzînd la o serie de interpelări, Mac Millan a arătat că guvernul britanic consideră că rezolvarea actualelor dificultăți este în primul rînd o chestiune a poporului vietnamez însuși.

☆

LONDRA 6 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenției Reuter, la 6 mai ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii Mac Millan a declarat în Camera Comunelor că în prezent Anglia și aliații ei vor căuta să obțină ca numeroasele probleme nereglementate care stau în fața lumii să fie discutate cît mai curînd împreună cu Uniunea Sovietică. „Sperăm în mod sincer a spus Mac Millan că aceste tratative vor putea fi fructuoase".

Mac Millan a făcut această declarație în legătură cu intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris. El a salutat aceste acorduri subliniind încăodată intenția Angliei de a promova faimoasa politică „de pe poziții de forță".

O declarație a Departamentului de Stat al S. U. A.

WASHINGTON 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 mai Departamentul de Stat a declarat că poziția S.U.A. în problema întîlnirii șefilor celor patru state rămîne neschimbată. Răspunzînd la întrebarea dacă S.U.A. își menține punctul de vedere, potrivit căruia înainte de o conferință a șefilor statelor ar urma să aibă loc o conferință a miniștrilor Afacerilor Externe, purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, White, a declarat: „După cît îmi este cunoscut, S.U.A. își mai mențin acest punct de vedere". White a spus că nu a intervenit nici o schimbare în poziția S.U.A. față de problema unei întîlniri la cel mai înalt nivel.

Inchiderea conferinței experților țărilor occidentale de la Londra

LONDRA 6 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 5 mai s-a încheiat conferința experților S. U. A., Angliei și Franței care a început la Londra la 27 aprilie. La discutarea problemelor privind Germania, în cadrul acestei conferințe au participat și reprezentanți ai Germaniei occidentale.

În comunicatul dat publicității se arată că la această conferință au fost examinate măsurile pregătitoare în vederea tratativelor cu Uniunea Sovietică și că „după un schimb rodnic de păreri cu privire la toate aspectele problemei, delegații au întocmit un raport pe care îl vor prezenta miniștrilor lor respectivi".

Un vot de blam dat guvernului Faure

PARIS 6 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința sa din 5 mai, Comisia pentru afacerile externe a Adunării Naționale a Franței a discutat problema acordurilor dintre Franța și Germania occidentală cu privire la Saar. Cu 25 voturi contra 5 („republicanii independenți") și cu 2 abțineri (membrii partidului M.R.P.). Comisia a adoptat o rezoluție în care își exprimă „regretul pentru faptul că guvernul a hotărît să depună instrumentele de ratificare privind acordurile de la Paris înaintea reglementării principalelor divergențe franco-germane și a aprobării (acestei reglementări) de către parlamentul francez".

SCURTE ȘTIRI

● Cu prilejul celei de a 200-a aniversări a Universității de stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, decorată cu Ordinul Lenin, și relevînd rolul ei important în domeniul dezvoltării culturii și pregătirii de cadre calificate, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova cu ordinul Drapelul Roșu al Muncii.

● La 6 mai, regina Elisabeta a Angliei a hotărît, potrivit prevederilor constituției engleze, dizolvarea parlamentului în vederea alegerilor generale care vor avea loc la 26 mai.

● Guvernele Republicii Populare Democrate Coreene și Republicii Populare Bulgaria au dat publicității un comunicat comun cu privire la ridicarea la rangul de ambasadă a misiunilor lor diplomatice de la Phenian și Sofia și cu privire la schimbul de ambasadori.

● La 5 mai, sub președinția lui I. A. Malik, reprezentantul U.R.S.S., a avut loc ședința ordinară a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Viitoarea ședință va avea loc la 10 mai.

● După cum anunță Biroul Indian de Informații, primul ministru Nehru a ținut în Camera populară a parlamentului indian o cuvîntare în care și-a exprimat îngrijorarea față de situația din Goa.

● După cum anunță agenția vietnameză de informații, la 5 mai un detașament înaintat al armatei populare vietnameze a pătruns în Haifon pentru a pregăti preluarea puterii în oraș.

● După cum anunță agenția D.P.A., Sinclair Weeks, ministrul Comerțului al S.U.A., se află în Germania occidentală. Printre altele, ministrul american al Comerțului a vizitat centrele industriale din Ruhr.

Sosirea la Berlin a delegației guvernamentale a U.R.S.S.

BERLIN 6 (Agerpres) — TASS transmite: La 6 mai a sosit la Berlin delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice care va participa la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascist.

Delegația este condusă de M. G. Pervuhin, membru în prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Din delegație fac parte G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S. și N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Din delegația guvernamentală face de asemenea parte G. M. Pușkin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană.

Pe aerodromul Schonefeld din Berlin delegația guvernamentală sovietică a fost întîmpinată de Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D Germane, H. Matern, președintele ad-interim al Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, dr. L. Boltz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R. D. Germane, P. Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, K. Schirdewan și F. Elsner, membri în biroul politic al Comitetului Central al P.S.U.G.

Delegația a fost întîmpinată de asemenea de G. M. Pușkin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană, A. A. Greciko, mareșal al Uniunii Sovietice comandantul grupului de trupe sovietice din Germania, funcționari superiori ai ambasadei sovietice și aparatului înaltului comisar al U.R.S.S. în Germania, reprezentanți ai comandamentului trupelor sovietice din Germania precum și de membrii delegațiilor guvernamentale ale Republicii Populare Democrate Coreene, Republicii Populare Albania, Republicii Populare Mongole și Republicii Populare Ungare care au sosit de asemenea la Berlin.

Pe aerodrom erau de față membri ai corpului diplomatic. Aerodromul era pavoazat cu drapelele de stat ale U.R.S.S. și Republicii Democrate Germane precum și cu drapelele de stat ale țărilor de democrație populară.

Se afla aliniată o gardă de onoare a poliției populare. Au fost executate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și R. D. Germane.

M. G. Pervuhin, șeful delegației guvernamentale sovietice și Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, au rostit scurte cuvîntări.

În cuvîntarea sa M. G. Pervuhin a declarat:

Stimate tovarășe prim ministru!

Dragi tovarăși și prieteni!

În numele delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice transmit un salut cordial și prietenesc locuitorilor Berlinului capitala Germaniei, și prin ei întregului popor german. Am venit aci la invitația guvernului Republicii Democrate Germane, pentru ca împreună cu voi, împreună cu întreg poporul german, să sărbătorim cea de a 10-a aniversare a eliberării Germaniei de sub tirania hitleristă.

Poporul sovietic, ca și toate popoarele iubitoare de pace, urmărește cu profund interes și simpatie lupta forțelor patriotice ale Germaniei împotriva reînvierii militarismului german, împotriva acordurilor de la Paris, pentru unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică.

Permiteți-mi să-mi exprim convingerea că poporul german va repurta în această luptă victoria deplină, va asigura dezvoltarea pașnică și democratică a Germaniei.

Trăiască forțele patriotice iubitoare de pace ale Germaniei și glorioasa Republică Democrată Germană, reazim al unificării Germaniei într-un stat iubitor de pace și democrat!

Trăiască prietenia dintre popoarele sovietic și german!

În cuvîntul său de salut Otto Grotewohl a spus:

Sîntem convinși că sosirea dumneavoastră pentru a participa la sărbătorirea zilei de 8 mai va contribui la întărirea continuă a strînselor relații de prietenie dintre poporul sovietic și poporul german. Salutăm de asemenea pe tovarășul mareșal Jukov, care se află acum pe același pămînt pe care cu 10 ani în urmă a condus victorios operațiile pentru eliberarea poporului german.

Conferința ambasadorilor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței de la Viena

VIENA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La Viena a fost dat publicității următorul comunicat:

În cursul săptămînii trecute, conferința ambasadorilor U.R.S.S., S.U.A., Regatului Unit și Franței la care participă și reprezentanții Austriei a realizat un progres deosebit în lucrările sale de pregătire a tratatului de stat cu Austria.

Se exprimă speranța că lucrările conferinței se vor încheia curînd.

Următoarea ședință va avea loc luni 9 mai 1955.

Un grup de veterani americani a plecat la Moscova

NEW YORK 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 mai, un grup de membri ai organizației „Veteranii americani ai întîlnirii de pe Elba" a părăsit New York-ul, plecînd la Moscova pe calea aerului. Grupul va participa la adunarea care va avea loc cu prilejul celei de a 10-a aniversări a întîlnirii de pe Elba.

Incordarea relațiilor între Pakistan și Afganistan

KABUL 6 (Agerpres). — Postul de radio Kabul a transmis următoarea știre a agenției telegrafice afgane Bahtar: Guvernul Pakistanului se dedă la atacuri dușmănoase împotriva Afganistanului pentru a avea posibilitatea de a întreprinde acțiuni dușmănoase. Guvernul Pakistanului recurge de fapt la măsuri care amenință integritatea și independența Afganistanului. Aceste informații au fost primite de autoritățile afgane din surse pakistaneze atît oficiale cît și neoficiale. Pakistanul nu ține seama de incidentele care au avut loc la Pechawar, iar în ce privește demonstrația de la Kabul, o folosește pentru a justifica acțiunile sale dușmănoase împotriva Afganistanului.

Luînd în considerare cele expuse mai sus, precum și ca o contramăsură, guvernul Afganistanului a adoptat hotărîrea de a mobiliza în armată persoanele care au servit în forțele armate în ultimii 8 ani.

In cinstea Zilei radiofoniei

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 mai se sărbătorește Ziua radiofoniei. Pentru sărbătorirea acestei zile, Comitetul Central Unional al Asociației voluntare pentru sprijinirea armatei, aviației, flotei (Dosaaf) a hotărît să organizeze la 8 mai o întrecere internațională tovărășească a radioamatorilor.

La această întrecere vor participa sportivi sovietici, precum și sportivi din Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară, Republica Populară Polonă, Republica Democrată Germană, Republica Cehoslovacă și Republica Populară Romînă.

Se dezvoltă rețeaua de radioficare

În anii regimului de democrație populară, paralel cu dezvoltarea radiodifuziunii, în țara noastră s-a extins simțitor și rețeaua de radioficare.

Astăzi, peste 440 de centre de radioficare deservesc mai mult de 550 de localități, dintre care 80 la sută sînt în mediul rural.

Prin cele peste 400.000 de puncte de radioficare care funcționează pe cuprinsul patriei noastre, pot fi ascultate programele retransmise ale stațiilor centrale de radio, precum și emisiunile locale ale centrelor de radioficare. La aceste emisiuni iau cuvîntul fruntași în producție, ingineri și tehnicieni, fruntași ai recoltelor bogate, care împărtășesc din experiența muncii lor. La programele culturale își dau concursul formații de artiști amatori, precum și artiști profesioniști din diferite părți ale țării.

Înzestrate cu utilaj sovietic ca amplificatori de 500 și 5000 wați și utilaj romînesc ca amplificatori de 150 și 500 wați, transformatori, receptori, picupuri, difuzoare, produse ale fabricilor „Electromagnetica" și „Radio Popular" centrele de radioficare sînt deservite de cadre de specialiști calificate în școlile profesionale ale Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor.

Anul trecut, rețeaua de radioficare a crescut cu peste 70 la sută față de anul 1953. În acest an se vor mai înființa încă 1000 de puncte de radioficare în orașele și satele țării noastre.

(Agerpres)

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Dama de pică; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): Floarea purpurie (orele 15); Cei din Dangaard (seara); (Sala Studio): Citadela sfărîmată; **Teatrul Municipal:** Afaceriștii; **Teatrul Tineretului:** David Copperfield; **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Slugă la doi stăpîni; **Ansamblul de Estradă** (Sala Libertatea): O seară de muzică ușoară; (Sala din Calea Victoriei nr. 174): Concert de muzică distractivă; **Teatrul Armatei** (Sala din Bd. Magheru): Nunta lui Figaro (orele 14); Furtuni de primăvară (seara); (Sala din Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Ansamblul de cîntece și dansuri C.C.S.:** Spectacol de cîntece și dansuri; **Circul de Stat:** Carnavalul circului; **Teatrul Țăndărică:** (Sala Orfeu): Frații Liu.

CINEMATOGRAFE: Patria: Cotitura cea mare; **Gh. Doja:** Cîntecul fluviilor; **București, Vasile Roaită, Flacăra:** Libelula, Pe drumul libertății; **I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai, Libertății:** Încercarea fidelității; **Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Republica:** Un om teribil; **Timpuri Noi:** Actualități în imagini, Noutățile zilei, Despre cultura fizică în școală, Pagini din trecutul îndepărtat, Sportul sovietic nr. 1, Pușculița; **Victoria, Boleslaw Bierut:** Dama cu camelii; **Lumina, Arta:** Mînuitorul de păpuși; **8 Martie:** Alarmă la circ; **T. Vladimirescu:** Directorul nostru, Pui de șoimi; **Aurel Vlaicu:** Ordinul Anna; **Munca:** Cei 13; **Popular, Moșilor:** Chemarea destinului; **M. Eminescu:** Poteci primejdioase; **Miorița:** Un vals vienez; **23 August:** Doi acri de pămînt; **Donca Simo:** Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; **Ilie Pintilie:** Stele vesele; **N. Bălcescu:** Marea aventură; **Gh. Coșbuc:** Undeva în Bizonia; **Rahova:** Epoleții purpurii.

A 10-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII GERMANIEI

Salutul nostru frățesc poporului german

În urmă cu zece ani, glorioasa armată sovietică a încununat victoriile sale de însemnătate istorică mondială asupra fascismului hitlerist eliberînd o însemnată parte a teritoriului german.

Poporul german sărbătorește însă deceniul eliberării de sub jugul hitlerist în condițiile scindării Germaniei provocată de politica agresivă a puterilor imperialiste în frunte cu Statele Unite.

Datorită sprijinului activ al Uniunii Sovietice masele populare din Germania de răsărit și-au luat soarta în propriile lor mîini, punînd bazele în 1949, Republicii Democrate Germane — primul stat german democrat și iubitor de pace din istoria acestui popor. Republica Democrată Germană a devenit reazimul tuturor forțelor iubitoare de pace din Germania.

Puterea muncitorească-țărănească mobilizează și îndrumă întregul popor al R.D. Germane pentru continua înflorire și întărire a Republicii.

Un rol hotărîtor în succesele repurtate de R.D. Germană pe drumul construcției pașnice l-a avut și îl are ajutorul frățesc al U.R.S.S., relațiile de colaborare cu țările de democrație populară. Opinia publică germană a primit cu bucurie și însuflețire recenta hotărîre a guvernului U.R.S.S., privind acordarea de ajutor tehnico-științific R.D. Germane, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Dacă datorită poziției U.R.S.S., Republica Democrată Germană este astăzi un stat suveran, independent, iubitor de pace, în schimb, ca urmare a poziției puterilor imperialiste, Germania occidentală constituie un focar de provocări și război, reînvierea militarismului devenind o primejdie serioasă pentru pacea Europei. Cu ajutorul puterilor de ocupație imperialiste, în pofida acordurilor internaționale, în Germania de vest se fac pregătiri din ce în ce mai febrile pentru restabilirea imperialismului și militarismului german. Procesul de fascizare a vieții sociale se face tot mai simțit. Oamenii muncii, tinerii luptători pentru pace și unitatea Germaniei sînt crunt persecutați. Călcînd în picioare voința poporului german, acordurile militariste de la Paris au fost ratificate de către Bundestagul de la Bonn.

Popoarele lumii, forțele sănătoase ale poporului german nu vor consimți niciodată să fie date din nou arme naziștilor, să se dea frîu liber poftelor lor de agresiune; ele luptă cu hotărîre pentru a împiedica repetarea agresiunii militarismului german.

Întreaga omenire iubitoare de pace a sprijinit de fiecare dată cu căldură propunerile Uniunii Sovietice de rezolvare pe cale pașnică a problemei germane, propunerile privind încheierea unui tratat de securitate colectivă în Europa. Tratativele care s-au desfășurat de curînd la Moscova între U.R.S.S. și Austria au dovedit din nou că problemele internaționale litigioase pot fi soluționate pe cale pașnică.

Popoarele întregului lagăr al socialismului vor să trăiască în pace și să întrețină relații de prietenie cu toate celelalte popoare. Cu încredere în forțele lor, ele vor depune toate strădaniile pentru a asigura condiții pașnice pentru dezvoltarea și securitatea necesară statelor lor. Tocmai acestui scop — avînd în vedere ratificarea acordurilor de la Paris — servește consfătuirea de la Varșovia a statelor iubitoare de pace anunțată pentru ziua de 11 mai, în vederea discutării problemelor ce decurg din hotărîrile conferinței de la Moscova.

Poporul și tineretul romîn, alături de toate popoarele iubitoare de pace, participă din toată inima la marea sărbătoare națională a poporului german.

Tineretul patriei noastre urează acestuia victorie deplină în lupta sa pentru pace, pentru creearea unei Germanii unite, pe baze pașnice și democratice.

Un tineret nou

Theo Nauman
șeful secției culturale a Consiliului Central al „Tineretului Liber German"

Un cer albastru, strălucitor se întindea în zilele din luna august a anului 1953 deasupra Bucureștiului, Capitala noii Romînii democrat-populare, cînd trenul, gîfîind în urma unei lungi călătorii, a intrat în gară. Plini de speranțe și bine dispuși, au coborît tineri și tinere, sosiți din toate ținuturile Germaniei, delegați la cel de al patrulea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Nenumăratele impresii ale acelor zile splendide nu le vom uita niciodată. Prietenia dintre tineretul țărilor noastre a înflorit din plin.

Astăzi, la cea de a zecea aniversare a eliberării poporului german de sub jugul fascist de către vitezele armate ale Uniunii Sovietice, amintirile Festivalului ne dau noi imbolduri.

Tineri muncitori și tinere muncitoare, tineri agricultori, tineri artiști, elevi și studenți care s-au întîlnit pe străzile Bucureștiului cu reprezentanții tineretului iubitor de pace din lumea întreagă, care au dansat, au cîntat, au făcut sport, care au dat veseli mîinile cu tinerii constructori ai Republicii Populare Romîne — aceștia au fost delegații tineretului iubitor de pace din Germania. Această tînără generație, se dezvoltă și se întărește în lupta pentru o Germanie unită, democrată și iubitoare de pace. Creșterea acestui tineret nou, dezvoltarea unor sentimente noi, socialiste și cu adevărat patriotice la acest tineret, urmare a rodnicei existențe a statului de muncitori și țărani — Republica Democrată Germană — se datorează eliberării noastre de către glorioșii ostași ai armatei sovietice. Tocmai de aceea, la această a zecea aniversare a eliberării, toată recunoștința tineretului nostru se cuvine popoarelor Uniunii Sovietice. Armata sovietică a eliberat muncitorii de pe actualul teritoriu al Republicii Democrate Germane de dușmanii de veacuri ai națiunii noastre — criminali de război, militariști și aparatul de stat fascist. Popoarele Uniunii Sovietice ajută frățește Germania iubitoare de pace în construcția noii sale existențe.

Luînd ca bază uriașul tezaur al experienței pe care oamenii sovietici l-au acumulat construind societatea socialistă, oamenii muncii din Republica Democrată Germană au înfăptuit profunde schimbări revoluționare în viața socială. Pentru prima oară în istoria patriei noastre a fost creat un stat care servește păcii și care are ca supremă misiune lupta pentru unitatea națională. În acest stat, în care s-au născut mari personalități ca Goethe și Schiller, Beethoven și Dürer, Münzer și Humboldt, Marx și Engels, Ernst Thälmann și Wilhelm Pieck, poporul muncitor a luat puterea în propriile lui mîini. Visurile celor mai nobili fii și fiice ai poporului german au devenit realitate în Republica Democrată Germană. Întreprinderile și băncile monopoliștilor au trecut în mîinile poporului, moșiile iunkerilor au fost repartizate țăranilor săraci. Avangarda clasei muncitoare germane, Partidul Socialist Unit din Germania, merge în fruntea luptei pentru unitate și pace. În toți acești ani tineretul a urmat plin de încredere Partidul Socialist Unit din Germania.

Niciodată în lunga istorie a poporului nostru, tinerii nu au avut un viitor atît de fericit. Dreptul la muncă și la calificare profesională precum și drepturile politice îi sînt garantate. Tezaurele cele mai valoroase ale culturii îi sînt accesibile, iar pentru recreare și odihnă au fost create cele mai bune condiții. Zeci de mii de tineri ocupă funcțiuni de conducere. Peste 8.000 de tineri sînt deputați în sfaturile populare comunale, raionale și regionale. Fiecare tînăr cetățean al R. D. Germane în vîrstă de 18 ani are, potrivit Constituției, dreptul de alegător, iar tinerii în vîrstă de 21 ani pot să fie aleși. Tineretul este răsplătit pentru munca sa în folosul patriei; 25 de tineri din R. D. Germană au fost astfel distinși cu Premiul de Stat în diverse domenii de activitate. Peste 3.000 de tineri pînă la vîrsta de 25 ani lucrează ca învățători sau conducători de școli. Universitățile sînt frecventate de peste 70.000 de studenți dintre care peste 50% sînt fii de muncitori și țărani.

★

Atenția acordată tineretului, dragostea tineretului față de R. D. Germană îl înaripează la adevărate fapte eroice în munca pașnică. În mii de brigăzi tinerii îndeplinesc în mod exemplar îndatoririle lor în producție. Peste 40.000 de tineri, dintre care 4.000 de fete, au fost evidențiați ca fruntași ai planului cincinal. Peste 25.000 de tineri au fost decorați cu medalia „Pentru activitatea remarcabilă în cadrul planului cincinal". Un număr de 15 tineri au primit titlul de „Erou al Muncii", iar 6 tineri au primit titlul de „Inovator emerit".

Odată cu ratificarea tratatelor agresive de la Paris — s-a creat o nouă situație în Europa. Ea obligă tineretul german să întărească lupta lui împotriva remilitarizării, împotriva aplicării nefastelor acorduri de la Paris, pentru refacerea unității patriei noastre. Tineretul Republicii Democrate Germane, răspunzînd apelului Partidului Socialist Unit din Germania și al guvernului nostru, muncește cu mai mult avînt pentru a întări astfel și capacitatea de apărare a Republicii noastre. Organizația „Tineretul Liber German" care are 3 milioane de membri încurajează acțiunile tineretului și contribuie la îndeplinirea lor. În aceste zile, pregătindu-se pentru cel de-al cincilea Congres al organizației „Tineretul Liber German", mulți tineri declară că sînt dispuși să se înroleze ca voluntari în miliția populară, în grupele de luptă ale întreprinderilor și în Asociația pentru sport și tehnică. Astfel, tînăra noastră generație contribuie la întărirea puternicului lagăr mondial al păcii, care pășește înainte invincibil și în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică.

Avem siguranța că lupta noastră dreaptă sprijinită de marii și credincioșii noștri prieteni, va triumfa asupra ațîțătorilor la război care se opun unității patriei noastre.

Sîntem siguri că va veni ziua cînd în toată Germania va înflori o viață nouă.

Dăruindu-și cauzei poporului focul inimilor, puterea brațelor și înfrățindu-se în lupta cu tineretul iubitor de pace din întreaga lume la cea de a zecea aniversare a eliberării de sub jugul fascist de către Armata Sovietică, tineretul nostru salută frățește poporul romîn și tineretul său.

Tineretul german își afirmă cu tărie hotărîrea de a lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, pentru unitatea Germaniei, pentru pace

Succese ale sportivilor din R. D. Germană

Sportivii Republicii Democrate Germane pot fi mîndri de realizările anului 1954 — anul celei de a șaptea aniversări a Republicii Democrate Germane — care, fără îndoială, a fost încununat de mult succes. Sportivi eminenți, cum sînt: campioana europeană și fosta campioană mondială Jutta Langenau Grossmann, campionul european Klaus Bodinger, campionul european Ullrich Nietzschke, cea mai rapidă alergătoare mondială pe distanță scurtă Christa Stubnick-Seliger, campioanele germane la haltere Gisela Köhler și Ursula Donath-Jurewitz, cel mai bun ciclist Gustav Adolf Schur ș. a. au contribuit cu performanțele și sucesele lor la ridicarea prestigiului Republicii Democrate Germane. Aceste succese au putut fi obținute numai datorită sprijinului larg pe care republica l-a acordat sportului, în urma frumoaselor rezultate obținute de oamenii muncii în toate domeniile.

Răpire la Duisburg

Corespondență din Berlin

de Wolfgang Neuhaus
scriitor din R. D. Germană

Era noaptea tîrziu cînd am coborît la Düsseldorf din trenul accelerat care venea de la Berlin. Trecusem în partea de vest a patriei mele. Ceea ce m-a surprins chiar de la frontieră, a fost schimbarea necontenită a inscripțiilor luminoase, a reflectoarelor care îți provocau dureri de ochi; aceasta domina aici aspectul străzii. Privit de aproape, totul te zăpăcește; apare în primul moment fermecător, apoi monoton, și, în sfîrșit, obositor și plictisitor.

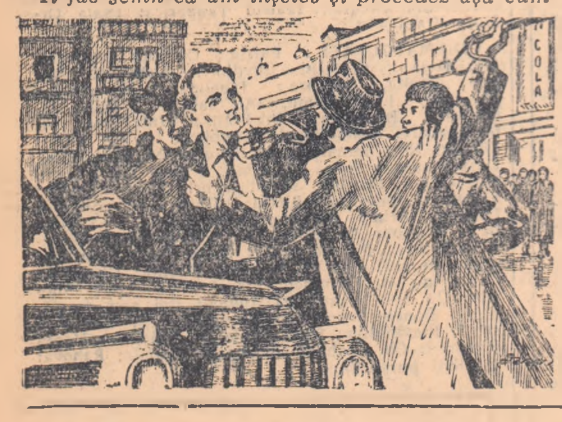
...Un tramvai mă duce spre cartierul Holthausen. Pe acest drum, totul se lămurește numaidecît: centrul cu magazinele construite fără cap, societăți de asigurare, bănci și baruri (firește că și acestea își au locul aici), neîntreruptul surîs al vînzătoarei, care este fardată, arătînd ca „pin-up-girls"-urile din revistele americane — totul nu e decît o mască, deghizare; toate acestea sînt ireale și au efectul fardului vînzătoarelor magazinului Karstadt. Centrul trebuie să dea bineînțeles iluzia de viață, de bunăstare și de continuă dezvoltare economică. Dacă te îndepărtezi de centru și ajungi la periferii — acolo unde locuiesc oamenii care au fost alungați din imobilele din oraș, tabloul ți se prezintă cu totul altfel. În Holthausen observi case vechi prin care suflă vîntul, crăpate și cu fațada ciupită.

Am pășit apoi de-a lungul străzii Halbusch. M-am oprit în fața casei cu nr. 104. Am urcat scara și am sunat la etajul al doilea, la ușa pe care se află o placă cu numele Angenfort. Nu se mișcă nimic. Timpul trece și eu aștept. Am coborît jos, așteptînd în fața casei. O femeie coboară scările și eu o întreb de Angenfort. Răspunsul este scurt, ursuz și care nu-ți spune de fapt nimic. Femeia se întoarce în casă, și asta îmi dă de bănuit. În timp ce reflectez dacă n-ar fi mai bine să plec, iese un bărbat din casă. Se vede că femeia l-a chemat. El se apropie de mine, mă examinează. În sfîrșit, mă întreabă: „O așteptați pe doamna Angenfort?"

„Da. O aștept pe Mia".

Omul surîde puțin și spune: „Trebuie să vină numaidecît. Dar ar fi mai bine dacă ai face un ocol în jurul casei noastre. Știi... Noi sîntem supravegheați"...

Îi fac semn că am înțeles și procedez așa cum mi s-a spus. După un timp destul de lung, observ că o femeie mică, tînără, deschide ușa casei, Eu mai aștept. Sus, la etajul al doilea, se face lumină. Sun din nou.

Se aud pași pe scară. Mi se deschide ușa și intru apoi înăuntru.

★

Camera e situată sub acoperiș: are pereții aplecați ca la mansardă. Lîngă peretele din față se află un birou de culoare deschisă. La această masă a stat și a lucrat multe nopți Jupp Angenfort, președintele organizației Tineretul Liber German din Germania occidentală. A citit cărțile de pe raft, iar pe această canapea a stat ghemuită sora Miei Angenfort, ținîndu-și respirația în timp ce poliția percheziționa locuința.

Ce se întîmplase?

Pe străzile umede de ploaie din Duisburg, pășește un tînăr. Dar deodată, frînează un autoturism de culoare cenușie, din care sar doi bărbați și o femeie care se aruncă asupra trecătorului.

— Sînteți arestat! — strigă unul din acești bandiți, care se legitimă drept funcționar al poliției criminale de la Bonn.

Tînărul nu se lasă însă așa de ușor să fie tîrît în mașină.

— Unde este mandatul de arestare? întrebă el. Eu sînt deputatul landtagului, Jupp Angenfort. Am imunitate parlamentară!

Nu-i răspunse nimeni, Jupp Angenfort strigă după ajutor. Dar e prea tîrziu. I se astupă gura, e împins în mașină, iar trecătorii de pe stradă care au sărit să-i dea ajutor, n-au putut decît să constate numărul mașinii.

. . . .

Cazurile de răpiri de oameni sînt la ordinea zilei în Germania occidentală. Aceasta o știu și acei trecători care au fost de față cînd a fost răpit Angenfort. Dar ei au rămas uimiți cînd, la cea mai apropiată secție de poliție au aflat că acest atac banditesc a fost, cum s-ar zice, „în regulă", aprobat de stat.

Chiar în aceeași zi, în care s-au petrecut evenimentele din Duisburg, la Düsseldorf-Holthausen, în strada Halbusch nr. 104, a fost spart un geam. Poliția criminală pătrunde în locuința deputatului Jupp Angenfort, căruia i s-a ridicat imunitatea și face o percheziție sistematică, ilegală. Mia, soția lui Jupp Angenfort, care împreună cu fetița ei de trei ani s-a întors din oraș găsește o dezordine nemaipomenită în cameră. Sora ei zace ghemuită pe canapea. La protestul Miei, polițiștii o îmbrîncesc și o împing la perete și, conform manierelor fasciste, o lovesc peste față și peste piept.

De ce oare?

. . . .

N-a trecut mult timp de cînd pe stîlpii de pe stradă erau lipite afișe, pe care se puteau citi următoarele: „Vorbește fostul general al trupelor blindate, Manteuffel". Nu e vorba de o glumă proastă, nici un vis, ci este purul adevăr. Generalul hitlerist al trupelor blindate a îndrăznit iarăș să apară în public, pe scenă, într-o țară care a fost aruncată în război, care a vărsat o mare de sînge, pentru a scoate castanele din foc pentru Hitler și pentru alți cîțiva ticăloși de generali și bancheri. Sprijinit de cercurile monopoliste, de guvern și de poliție, Manteuffel a îndrăznit să apară în public. A făcut însă un calcul greșit. Nu erau vechile cizme cazone aceia în fața cărora s-a prezentat, ci de față era tineretul cinstit din Germania occidentală care umpluse sala.

S-a întîmplat însă altceva decît ceea ce a așteptat generalul. Nu pronunțase nici zece propozițiuni, și a și început un concert de fluierături și strigăte: „Este o rușine". Apoi au răsunat în cor cuvintele: „Nu vrem să fim soldați. Fără noi", „Ami go home și luați-l și pe Adenauer!"

Pus pe goană de strigătele tineretului, Manteuffel a părăsit sala fără să fi făcut vreo ispravă. Cîțiva tineri l-au ridicat pe Jupp Angenfort pe umeri și numaidecît sala freamătă de strigătele: „Să vorbească Angenfort".

În sală au fost și tineri sindicaliști, tineri comuniști, din organizația tinerilor șoimi, creștini, social-democrați și catolici, care-l cerură pe Jupp la tribună. Și Jupp Angenfort a vorbit. El s-a ridicat împotriva războiului și reînvierii militarismului, iar tineretului german i-a arătat adevărata cale de luptă. L-au ascultat și l-au aplaudat peste o mie de tineri de toate credințele politice. Numele lui Jupp Angenfort le-a fost cunoscut acestor tineri. În landtag, la întrunirile publice, oriunde îl găseai pe Jupp și el a fost acela care pretutindeni a intervenit pentru apărarea intereselor tineretului german, împotriva războiului, împotriva recrutării. Aceasta este cauza pentru care Angenfort a fost tîrît pe stradă, arestat și aruncat în închisoare.

Pentru regimul criminal de la Bonn, Jupp Angenfort a devenit deci inamicul statului.

★

Timp de 14 luni, Angenfort a trebuit să zacă în aerul înăbușitor al unei celule a închisorii. De-abia eliberat, Angenfort și-a reluat activitatea. În timpul luptei electorale din toamna anului trecut el a ținut cuvîntări de două ori pe zi la întruniri. La procesul de la Karlsruhe, care a avut ca scop de a interzice Partidul Comunist din Germania occidentală, Angenfort a reprezentat „Tineretul Liber German". Libertatea n-a durat însă mult timp. La 27 august 1954 Jupp Angenfort a fost băgat în închisoarea preventivă din Essen. Într-o scrisoare către soția lui, el scrie: „Draga mea Mia, ieri cînd m-ai vizitat și Marlis s-a agățat de mine, spunîndu-mi: „Papi, vino repede acasă", m-a durut inima. Îmi pare rău că micul nostru copil, care este atît de puțin timp împreună cu tatăl său, trebuie de pe acum să sufere din cauza politicii nedrepte și primejdioase a Bonnului. Dar, la urmă mi-am zis că apăr pacea pentru toți copiii și deci și pentru soarele nostru și că Marlis va înțelege că tatăl ei a procedat just cînd, pentru a atinge mărețul țel, menținerea păcii, suferă în închisoare".

În camera imobilului din strada Halbusch nr. 104 din Düsseldorf-Holthausen se află pe masă două flori, o foare roșie și una albastră.

— Florile acestea își au povestea lor ciudată, spune Mia Angenfort. Cînd Jupp a stat timp de 14 luni în închisoarea din Karlsruhe, cu prilejul unui vorbitor, el mi-a trimis sămînța florilor. Ele sînt aceleași ca și florile care cresc pe zidurile închisorii. În spatele casei noastre, în grădină, a încolțit acum sămînța. Primele flori i le-am adus lui Jupp ca un salut al libertății. El le-a trimis îndărăt. Floarea albastră este destinată pentru onomastica lui Marlis, cea roșie este a mea. Marlis a împlinit trei ani, dar Jupp n-a fost de față decît la prima onomastică a ei. De atunci n-a mai fost acasă de ziua ei. L-au închis din nou.

Jupp Angenfort nu este însă singur în lupta lui. El primește multe scrisori și chiar din străinătate.

Procesul deschis lui Jupp Angenfort nu e numai un atentat împotriva tineretului german, ci este un act de samavolnicie și de teroare împotriva tineretului iubitor de pace din lumea întreagă. Și acest tineret se va uni. Glasul tineretului este puternic și nimeni nu va putea trece peste el.

...Noaptea și-a pictat umbrele negre pe casele din Düsseldorf-Holthausen. Cînd mi-am luat rămas bun de la Mia, ea mi-a întins mîna și mi-a spus: „Eu știu că Jupp va fi în curînd liber".

Desigur, Jupp Angenfort va fi liber. Tineretul cinstit al Germaniei, protestul hotărît al tineretului din lumea întreagă îl va smulge din mîinile criminale ale poliției lui Adenauer.

Răscolind adîncurile pămîntului...

În partea vestică a Republicii Democrate Germane, acolo unde se întinde podișul verde și luminos al munților Harz, se află satul Elbingerode, un vechi centru minier. Drumul către mină trece printr-o vale îngustă. Deseori, pe acest drum poți întîlni o tînără fată îmbrăcată cu o haină scurtă cauciucată, cu pantaloni și cizme de cauciuc. Într-o mînă ține lampa de carbid, a cărei lumină imprimă munților calcaroși o stranie licărire, iar în cealaltă ține un ciocan cu coadă lungă așa cum sînt ciocanele geologilor.

De mai bine de 5 ani mina este locul ei de muncă. Fata aceasta, pe nume Gertrud Brühl, este una din nenumăratele tinere fete care în Republica Democrată Germană au căpătat posibilitatea de a se dedica unor munci despre care înainte vreme se spunea că-s destinate numai pentru bărbați.

Cînd Gertrud cobora la început în mină se mai găsea cîte un miner care privind pe fetișcana de 24 de ani, șoptea temător: „Păr lung în mină... Asta aduce ghinion". Dar au trecut ani și astăzi orice miner o întîlnește pe Gertrud o salută cu tot respectul așa cum saluți un bun și apreciat tovarăș de muncă.

Gertrud Brühl s-a străduit să-și însușească bine tainele mineritului. Ea a urmat vreme de mai multe luni o serie de cursuri speciale datorită cărora și-a căpătat calificarea de tehniciană geologă. Acum, ea este colaboratoarea Comisiei geologice din Republica Democrată Germană și alături de alți geologi luptă pentru a descoperi noi zăcăminte de pirită.

În fiecare zi tînăra Gertrud coboară în inima muntelui. Ea lovește cu ciocanul în peretele stîncos și cercetează cu luare aminte fiecare pietricică.

Cînd orele de lucru se termină și minerii se îndreaptă către casă, tînăra mai zăbovește în adîncul pămîntului. Așa se întîmplă mereu: a îndrăgit atît de mult mina încît îi e greu să se despartă de ea.

Un ziarist a întrebat-o despre planurile ei de viitor. A răspuns simplu: „Vreau să-mi continui studiile pentru ca să pot ajuta și mai mult minerilor, patriei mele".

Actualități din R. D. Germană

NOI SOIURI DE CULTURI AGRICOLE

Academia Germană de Științe Agronomice din Berlin a desfășurat o activitate deosebită pentru ameliorarea plantelor. Au fost create 39 de noi soiuri, între care 19 soiuri de legume. În anul 1952, au fost realizate 10 soiuri noi, în 1953 — 12 soiuri, iar în 1954 — 17 soiuri.

TÎRGUL DE PRIMĂVARĂ DE LA LEIPZIG

La Tîrgul de primăvară de la Leipzig din anul 1955 au participat 9.767 expozanți în cele 33 de clădiri și săli ale Tîrgului, cu o suprafață totală de expoziție de 175.077 m.p. La acest tîrg au participat 18.087 de vizitatori din Germania occidentală și Berlinul occidental și 9.912 vizitatori din 54 de țări străine. Numărul total al vizitatorilor s-a ridicat la aproximativ o jumătate de milion.

SELENIUL DIN MANSFELD — O INOVAȚIE REMARCABILĂ

La uzina de telecomunicații Grossräschen se produc redresori uscați cu seleniu de calitate superioară pentru industria electrică. Acești redresori au dat rezultate excelente. Pentru producția lor, seleniul trebuia însă importat din Suedia.

Un colectiv de cercetători al acestei uzine a reușit să producă seleniu din reziduri de cupru. Seleniul astfel obținut este de calitate superioară și costă numai a douăzecea parte din prețul celui importat.

ÎN AJUTORUL GOSPODINEI

Întreprinderea „7 Octombrie" din Berlin-Weissensee a produs un aparat cu care gospodina poate executa toată munca ei la bucătărie, fără nici un efort. Acest aparat taie pîine, rade legumele, macină cafeaua, macul și mirodeniile, bate albușul, frămîntă aluatul, taie carnea și toate acestea absolut mecanic. Această mașină care execută 13 operații de muncă constituie un important pas în ușurarea muncilor gospodinelor.

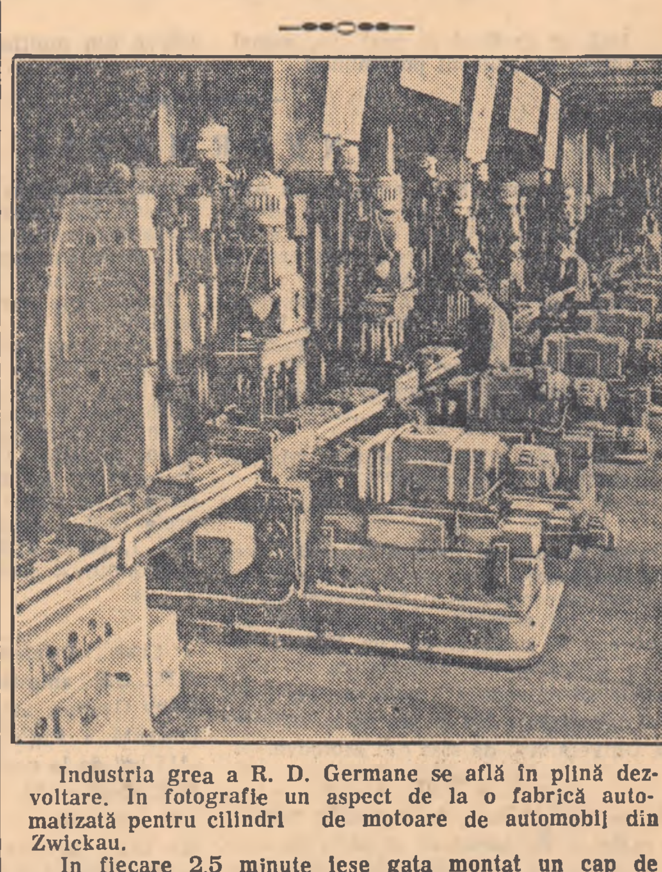
48.000 MINERI VOR PETRECE CONCEDII PLĂCUTE

Anul acesta 48.000 de mineri vor petrece concedii plăcute pe coasta Mării Baltice, una dintre cele mai frumoase regiuni ale R.D. Germane. Față de anul trecut, numărul locurilor la odihnă s-a mărit cu 3000. În timpul concediului minerii vor fi cazați în peste 30 de cămine proprii și 34 de case ale sindicatului minerilor.

CIFRE GRĂITOARE

În anul 1954 producția industrială a R.D. Germană a crescut cu circa 200 la sută peste nivelul anului 1936. În 1954 planul economic a necesitat producerea și montarea în noile uzine a 741 MW de noi turbine de înaltă capacitate, generatoare, cazane de înaltă presiune precum și instalații de energie.

Prin reforma agrară 559.089 țărani și muncitori agricoli săraci au primit 3.298.082 hectare de pămînt care altădată erau stăpînite de 7.160 de mari moșieri. Au fost create gospodării agricole de stat, întreprinderi de producție, gospodării colective și ferme de stat. În anul 1951 agricultura a primit 14.342 tractoare, în 1953 — 23.043 tractoare, în 1954 — 27.400 de tractoare.

Industria grea a R. D. Germane se află în plină dezvoltare. În fotografie un aspect de la o fabrică automatizată pentru cilindri de motoare de automobil din Zwickau.

În fiecare 2,5 minute iese gata montat un cap de cilindru, ceea ce necesita înainte munca complexă a 29 de muncitori timp de 100 sau 166 de minute.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".